

Η έξισθερία αρχίζει από...

τεύχος 0003 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

έντυπο δρόμου διαδίδεται δωρεάν

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ ★ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΣΑΡΑΦΗΣ ★ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΤΡΕΛΑΝΕΤΕ
ΕΣΕΙΣ ★ ΣΥΣΤΗΜΙΚΗ ΑΝΑΤΟΜΙΑ ★ ΔΡΑΣΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ ★ ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΤΗΣ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ ΜΕΡΟΣ 3ο ★ ΠΟΙΗΣΗ, ΣΤΙΧΟΙ ★ ΑΝΕΡΓΟΙ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ★
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΣ ★ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ★ ΟΙ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ★ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ★
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ★ ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ ΜΟΥ ΛΑΜΠΡΟ ★ ΠΕΡΙ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ ★

εν είδη Editorial..

Ο καιρός που πέρασε μεχρι το 3ο τεύχος.

Φτάσαμε μέχρι εδώ και πάλι. Για τρίτη φορά βγάζουμε στο δρόμο τις λέξεις μας, τις εικόνες μας. Μέσα στο καλοκαίρι είδαμε πολλούς από εσάς από κοντά, μεσα στις εκδηλώσεις μας. Μοιραστήκαμε μια ακόμα στιγμή αγώνα, αυτοοργάνωσης και ελευθερίας.

Μέσα στο καλοκαίρι ειδαμε γεγονότα που άφησαν μια πικρή γεύση στο στόμα. Επιθέσεις σε μετανάστες, δολοφονίες ανθρώπων, αίμα και μίσος. Απεργίες να αρχίζουν, να τελειώνουν, να ξεπουλίουνται. Το σύστημα να αποκοινίζει τον λαό στις παραλίες. Το κράτος να πειραματίζεται με τις ανοχές μας.

Όλα αυτά μας γέμισαν μίσος. Ακόνισαν τις σκέψεις μας για την επόμενη μέρα. Μας εδωσαν τροφή για δουλεία και καυσίμα για να συνεχίσουμε. Όσοι προσπαθούν να μας θαψουν ξεχνούν οτι είμαστε σπόροι.. Δε μπορούμε να ζήσουμε σε ένα κόσμο εξουσίας γιαυτό και θα είμαστε πάντα ενα ακόμα αγκάθι στο σώμα της πόλης.

Σε τούτες τις γειτονίες που μεγαλώσαμε αποφασίσαμε να δώσουμε τις μάχες μας. Εδώ θα νικήσουμε. Μαζί θα χτίσουμε τα οδοφράγματα, μαζί θα γκρεμίσουμε τους τοίχους των διαχωρισμών.

Στις σελίδες του εντύπου χωράει μόνο η σπίθα. Στο δρόμο βρίσκεται όμως η φλόγα. Στους χώρους του σχολείου, της δουλειάς αναζητούμε τον φίλο/η ,τον σύντροφο /ισσα ,έκεινον που θα σταθεί διπλα μας. Διαβάζοντας το εντυπάκι μας θα καταλάβεις οτι χωρις εσένα ο κόσμος δεν αλλάζει.. Έλα να τον αλλάξουμε μαζί!

Το εντυπάκι που κρατά στα χέρια σου δεν είναι προϊόν.
Δεν πωλείται, δεν έχει τιμή.

Είναι αποτέλεσμα συλλογικής δουλειάς από την
ομάδα ελευθεριακής σκέψης "NEGROROJO".

Καθε χρηματική ή υλική συνεισφορά είναι καλοδεχούμενη, στα πλαίσια της
αλληλεγγύης, ώστε να είναι εφικτή η συνέχιση του ενχερήματος.

Η ομάδα μας συναντέται στον αυτοδιαχειρίζομενο κοινωνικό χώρο
Pasamontane,

στον Κορυδαλλό Δημητρακοπούλου 23.

Όλοι μαζί συζητάμε και φτάχνουμε τον κόσμο που ονειρευόμαστε.
Μακριά από κάθε εξουσία, εμπορικούς καταναγκασμούς,
μακριά από θεσμούς, λγέτες και αυθεντίες.
Εναντία σε κάθε ρατσισμό και φασισμό.

Σε αυτό τον σύνδεσμο μπορείς να μας βρεις και στο διαδίκτυο
<http://eleftheriakiskepsi.blogspot.com/> elefskepsi@hotmail.gr

Ποίοι είμαστε

ΟΜΑΔΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ "MEGROROJO"

ΠΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ

Μια ομάδα ανθρώπων από τη Νίκαια, τον Κορυδαλλό και τις γύρω περιοχές κινούμενοι από την ανάγκη της διάδοσης των ελευθεριακών/αναρχικών ιδεών αποφάσισαν να δημιουργήσουν μια ανοιχτή ελευθεριακή/αναρχική ομάδα. Να προβληματιστούν και να συζητήσουν επάνω στα ζητήματα της ελευθεριακής/αναρχικής θεώρησης και την εφαρμογή της στο σήμερα. Είναι επιτακτικό η ιδεολογική θωράκιση, η πολιτική βάση στην σκέψη να γίνει εργαλείο για την αντίσταση.

Ο κάθε άνθρωπος αξίζει και δικαιούται την ελευθερία, την ευτυχία και την αξιοπρέπεια. Τα ελευθεριακά προτάγματα λοιπόν έρχονται να καλύψουν αυτές μας τις επιθυμίες. Να γίνουν η αρχή για την πραγματοποίηση τους. Μέσα από τη συνδιαμόρφωση, την ιαότητα, χωρίς ηγέτες και αρχηγούς μακριά από φασιστικές ρατσιστικές και εξουσιαστικές πρακτικές, προβάλλουμε τα θέλω μας. Δημιουργούμε μαζί την κοινωνία που ονειρευόμαστε. Μέσα από την αυτοοργάνωση των αγώνων, μέσα από την αυτοδιαχείριση, τις ανοιχτές συζητήσεις και εκδηλώσεις, θέτουμε τα ζητήματα που μας απασχολούν και ψάχνουμε να βρούμε τις λύσεις. Σε καιρούς κρίσης, κοινωνικής απομόνωσης και ιδιοτέλειας προβάλλουμε την ατομική χειραφέτηση και την συλλογική της ολοκλήρωση. Επιζητούμε τη δράση, τη σύγκρουση με κάθε εξουσιαστή, το γκρέμισμα κάθε εμποδίου προς την ελευθερία. Μελετώντας λοιπόν, το παρελθόν και πειραματίζομενοι στο σήμερα, προετοιμάζουμε το Αύριο. Ενα Αύριο ΕΛΕΥΘΕΡΟ!

Αναζητούμε τους δρόμους εκείνους που θα μας φέρουν πιο κοντά σε μια καθημερινή και συνεχή επανάσταση, σε μια κοινωνία αλληλέγγυα, δίκαιη, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους, χωρίς διακρίσεις.

Μέσα από το έντυπο μας "Η ελευθερία αρχίζει από Α", πραγματώνουμε και επικοινωνούμε τις σκέψεις μας. Μοιραζόμαστε ένα κομμάτι του εαυτού μας. Βάζουμε στο άψυχο χαρτί, λόγια, εικόνες και γνώση. Πέρα από εμπορικούς και lifestyle καταναγκασμούς αγκαλιάζουμε την χαρά της δημιουργίας, χωρίς αντίτιμο και το μοιράζουμε χέρι-χέρι στους δρόμους των γειτονιών μας, βάζοντας ένα ακόμα αγκάθι αντιπληροφόρησης στο κορμί της μητρόπολης.

Η αποδόμηση του κυριάρχου λόγου των ΜΜΕ και της άρχουσας τάξης είναι ζωτικό στοιχείο της δράσης μας. Είναι το εφαλτήριο για την αμφισβήτηση του παρόντος συστήματος και την οικοδόμηση ενός άλλου κόσμου. Πιστεύουμε ότι οι ακηδεμόνευτοι αγώνες μπορούν να οδηγήσουν στην αταξική κοινωνία. Απαλλαγμένοι από την υποταγή στους εργατοπατέρες, συνδικαλιστές, καθοδηγητές στηρίζουμε κάθε λογής δράση που συμφωνούμε με το λόγο μας και την φυσική μας παρουσία.

Πορεία με τη συμμετοχή 100 περίπου ατόμων πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 15 Σεπτέμβρη στους Άγιους Ανάργυρους. Αφορμές για την πορεία στάθηκαν η κατάπτυστη ανακοίνωση που εξέδωσε τις τελευταίες ημέρες το "συνδικάτο ελλήνων μικροπωλητών", η όξυνση του θεσμικού ρατσισμού και το άπλωμα του κοινωνικού εκφασισμού. Κατά τη διάρκεια της πορείας στους κεντρικούς δρόμους της περιοχής μοιράστηκαν 1500 κείμενα σε περαστικούς και κατοίκους ενώ στην πορεία κυριάρχησαν συνθήματα ενάντια στο φασισμό και τη δημοκρατία, συνθήματα αλληλεγγύης μεταξύ των από κάτω, συνθήματα αντίστασης, ισότητας κι ελευθερίας. Η πορεία πέρασε έξω από τα γραφεία του "συνδικάτου ελλήνων μικροπωλητών" (ΕΣΣΥΠΕ) στην οδό Πλαστήρα 44 στους Άγιους Ανάργυρους όπου -με δεδομένη την προ ημερών δημόσια στήριξή του στα πογκρόμ της Χρυσής Αυγής (με τη συνοδεία της αστυνομίας) προς τους "αλλόφυλους" μικροπωλητές- πραγματοποιήθηκε συμβολική παρέμβαση. Τα συνθήματα και οι μπογιές στην πρόσωφη του συνδικάτου ήταν μια ελάχιστη απάντηση στις εφόδους των ταγμάτων ασφαλείας της χρυσής αυγής και της αστυνομίας αλλά και σε όσους τις στηρίζουν. Η αλληλεγγύη των από κάτω θα συντρίψει κράτος, αφεντικά και φασίστες.

Το κείμενο που μοιραζόταν κατά τη διάρκεια της πορείας:

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ-ΑΦΕΝΤΙΚΑ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Ο κοινωνικός εκφασισμός είναι ο μόνος σύμμαχος ενός συστήματος υπό κατάρρευση και χρεοκοπία. Οι «δημοκρατικές καταδίκες» των ταγμάτων εφόδου των φασιστών είναι απλά υποκριτικές: η δημοκρατία τους έχει θρέψει και αναθρέψει, τους έχει βγάλει στους δρόμους, τους έχει εξοπλίσει, τους κάνει

πλάτες. Όταν όλες οι φωνές του συστήματος στοχοποιούν τους μετανάστες –ως το απόλυτο κακό, ως την αρχή όλων των δεινών για τους ντόπιους κτλ- οι φασίστες δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να πραγματώνουν τις επιθυμίες του συστήματος. Η οργή των φτωχών πρέπει να είναι στραμμένη αλλού, οι εχθροί να ανακαλυφθούν στις ίδιες τις γειτονίες τους, μακριά από τις βίλες των βορείων προαστίων, μακριά από τους τραπεζίτες, τους εκδότες, τα αφεντικά.

Όλα αυτά δεν είναι απλά όξυνση του θεσμικού ρατσισμού. Είναι ταυτόχρονα και μέρος της στρατηγικής ενός νέου ολοκληρωτισμού που ορθώνεται, ενός κανιβαλικού καπιταλισμού και ενός σχεδίου ποινικοποίησης, περιθωριοποίησης και εξόντωσης «πληθυσμών που περισσεύουν»: σήμερα είναι οι μετανάστες, αύριο οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι αγωνιζόμενοι...

Οι ξεφτίλες του «συνδικάτου ελλήνων μικροπωλητών» ΕΣΣΥΠΕ (τα γραφεία του οποίου βρίσκονται στην οδό Πλαστήρα 44 στους Άγιους Ανάργυρους), ενός ολιγομελούς σωματείου-σφραγίδα, που μιλάει (και καπελώνει) στο όνομα χιλιάδων ανθρώπων που προσπαθούν να ζήσουν ασκώντας υπαίθριο εμπόριο, στήριξε με ανακοίνωσή του τα πογκρόμ που έκαναν μέλη και βουλευτές της Χρυσής Αυγής (με συνοδεία αστυνομίας) σε «παράνομους» μικροπωλητές σε Ραφήνα και Μεσολόγγι. Οι «συνδικαλιστές» αυτοί, που κλαίγονται στα κανάλια ως «τίμιοι μεροκαματιάρηδες», δεν είναι τίποτα άλλο από μεγαλοπιασμένοι έμποροι που θέλουν να γίνουν οι γενικοί κουμανταδόροι σε λαϊκές αγορές και παζάρια, νταβάδες-αρχιπανηγυρτζήδες.

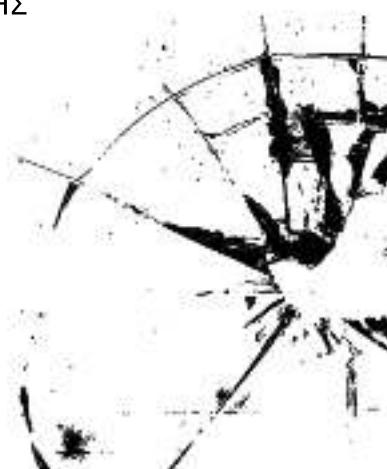
Η οργή μας είναι το λιγότερο που τους αξίζει...

Η αλληλεγγύη των «από κάτω» θα συντρίψει κράτος-αφεντικά-φασίστες.

τα γνωστά-άγνωστα εγγόνια των «αναρχοκομμουνιστοσυμμοριτών»

Πανό αναρτήθηκε σήμερα από συντρόφους στην Νίκαια σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες στην κατάληψη Δέλτα (Θεσσαλονίκη). Συγκεκριμένα το πανό τοποθετήθηκε στην αερογέφυρα της Πέτρου Ράλλη και έγραφε "Κάτω τα ξερά σας από τις καταλήψεις, αλληλεγγύη στην κατάληψη Δέλτα"

10 100, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

Η στήλη "δραση-αντιδραση-αποδραση" φιλοδοξεί να μεταφερει τον παλμό των δρασεων ατόμων και συλλογικοτήτων, στεκιων και καταληψεων κυριως από την δυτική απτική και όχι μόνο. Μεσα απο το email της ομαδας μας μπορείτε να μας στέλνετε δρασεις και φωτογραφιες ,κειμενα που θα θέλατε να δημοσιευθουν εδώ.

στο δρόμο ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ θα γίνουν οι ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΤΟΥΣ

Επάγγελμα ...σαράφης

Σε περιόδους οικονομικής και κοινωνικής ύφεσης οι κοινωνικές ανταθέσεις ολοένα και οξεινούνται. Οι καταπιεστές της ευδοχώρας νίβουν τας χειρας, αξιωλυγώντας τις καταστάσεις, καθώς εντικρίζονται ένα επερόμπτο πλήθος να δέχεται χωρίς να προβάλει έμπρακτα αντιστάτεις, δλα αυτά τα νέα σικουνικά μέτρα (και όχι μόνο) τα οποία επανομεύουν τις ελευθερίες του. Λατό το επερόμπτο πλήθος ανθρώπων λοιπόν, καλείται εν συνέχεια να ανακινθεί τρόπους που θα μπορούν να υποτελέσουν στανίδα σωτηρίας, αποτραβώντας το από τον «βούρκο» της εξασθλιώσης. Και ο αγώνας για την επιβίωση συνεχίζεται. Καθημερινώς, ανυψωθρωποί μιας εκτοπίζονται από τη σημίτια τους λόγω απλήρωτων χρέων, είτε προς τους ιδιοκτήτες των σπιτιών στα οποία διαμένουν, είτε προς τους «νόμιμους» τοκογλάφους (τράπεζες), από τις οποίες διανείστηκαν κάποιο χρηματικό ποσό. Σε αυτό το σημείο επιτακτικό είναι να τονιστεί πως πολλές οικογένειες έχουν κατακερματιστεί, μέλη οικογενειών έχουν φυλακιστεί μέσα στα μπουντρούμια του κράτους, άλλοι πάλι έχουν αντοπερπλήθει. Στο σημείο αυτό αξίζει μια ανασφορά στους λόγους εξαιτίας των οποίων οι άνθρωποι αυτοί οδηγήθηκαν σε τέτοιες ακραίες αυτοκαταστροφικές τάσεις. Τάσεις οι οποίες απορρέουν από την υποχολογική βία που ποκει κινημένη στην καπιταλισμό, ως οικονομικό και πολιτικό σύστημα - μέσω του συνόλου πον θεωριών του. Στην προκειμένη περίπτωση, ανάμεσα σε αυτούς τους θετικούς στυγκαταλέγεται και το τρατεζικό σύστημα, υπεύθυνο κατά μεγάλο μέρος για το συνολικό υποβιβασμό της ανθρωπινής αξιοπρέπειας. Μέσα σε αυτό τα πλαίσια αρκετά ιδιόκτητα σπίτια, που άνθρωποι με μόχθο και κόπο μπόρεσαν να αγοράσουν ή να χτίσουν, πήραν στη χέρια των τραπέζιτων. Στην εποχή λοιπόν που κράτος και κεφαλαιο (υπότιο και ξένο) χτυπούν ανελέητα, με ποικίλους τρόπους τα καπιταλισμένα σερώματα της κοινωνίας, σε δλογις τους τομείς της ζωής (εκπαίδευση, εργασία, υγιαγωγία κ.α.), συνεχίζονται μέσω των κανονιζαντικών των πρακτικών να πλοεύσουν, επιδώκοντας το μέγιστο κέρδος για αυτούς και για τους λακέδες τους, η βίαιη αντεπίθεση των εκμεταλλευμένων φυτών οι λεγόμενει τοπλάχιστον αναγκαία. Μόνο με από τόν τον τρόπο μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να ζει ελεύθερος, όπως αρμόζει άλλωστε και στην φύση του. Παρόλα αυτά, σε περιόδους οικονομικής κρίσης, άνθρωποι ιπτό όλο το φάσμα της κοινωνίας και από διεσπαρτεί της, βρίσκουν πράσφορο έδαφος για να εκμεταλλεύτονταν την παρόντα κατάστωση, αποκομίζοντας όσον το δυνατό περισσότερη κέρδη (όπως προαναφέρθηκε), με απάνθρωπους και ανηθικούς τρόπους.

ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟ

ΑΓΟΡΑΖΩ ΧΡΥΣΟ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΑΙ
ΤΗΝ ΑΠΟΓΝΩΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ
ΤΩΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΟΥ

ΕΙΜΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ
ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΣ
ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΗΣ

Σε αυτό το κείμενο θα ασχοληθούμε με την τοκογλυφία καθώς και τα καπιταλιστικά που εμφανίζονται επί τον μανδήτα του «ενεχυροδανειστηρίου», κάποιες φορές και με την μορφή των αγροών χρυσού. Εμφανίζονται σαν από μηχανής θέρος οι λεγόμενοι τοκογλύφοι για να δώσουν «λέση στο πρόβλημά σου». Ο τρόπος που δρουν οι απόγονοι των μαυραγορίτων λόγο πολύ είναι γνωστός σε όλους μας. Κατά την διάρκεια της κατοχής, όποιως είχε άμεση ανάγκη χρημάτων πήγαν στην ενεχυροδανειστηρία ή στα «παράφικα» της εποχής και εναποθέτοντας κάποιο πολδιτικό αντικείμενο ή πετριτά. Όταν επέστρεψε τα χρήματα με τα συμφωνημένο τόκο παραλιμβανει και το αντικείμενο που είχε δώσει ως ενέχυρο. Ειδικά στην περίοδο της καπιταλιστικής συστηματικής κρίσης και στην εποχή των μνημονίων, η εκμετάλλευση μας θυμίζει ότι εύκολα προκειμένου τα κεφάλαια να επιβιώσει πατέρει, χωρίς ενδοιασμούς, επι πλευτών. Σε απειλούν, σε πυροβολούν, σε αυτοκτονούν... αν δε μπορείς να πληρώσεις την τοκογλυφική τους δύνεια. Τα ενεχυροδανειστήρια είναι κερδοσκοπικές επιχειρήσεις οι οποίες προσφέρουν «ζεστό χρήμα» σε άγνωστους πλάτες. Οποιοδήποτε κινητό περιουσιακά σποιχείο, αυτοκίνητο, μηχανάκι, κασμήματα, τηλεόραση, βίντεο, ακόμη και χρυσά δύντια γίνονται δεκτά από τους ίδιωτες ενεχυροδανειστές για τη «διασφάλιση» των δινειζομένων χρημάτων. Τα μετρητά που πάρει κανείς στο χέρι στην καλύτερη περιπτώση αναλογούν στο μισό της αξίας του απεικονισμένου που ενεχτήριάζει. Και λέμε στην καλύτερη περιπτώση, γιατί το κατά πόδο απεγνωσμένο και σε ανάγκη είναι, το ίσο μόνο που απειλήνεται σε αυτά τα καπιταλιστικά. Λειτουργεί ως κριτήριο εις βάρος του, κάνοντας το ζήτι να γείρει ακόμη περισσότερο πρως την πλευρά του δινειστή. Οι απέιδες με τις μικρές αργελίες των εφημερίδων είναι γεμάτες από αναγρέλιες διαφόρων γραφείων που προσφέρουν τέτοιους είδους δανειοδότηση. Το ίδιο και οι δρόμοι, άλλα και γενικά οι κοινόχρηστοι ανοιχτοί χώροι από τη διαφημιστική τους.

Τα δάνεια της παρανομίας

Άλλα τι είναι τελικά και πως ορίζεται το νόμιμο σε μια εποχή που το επιβαλλόμενο έρχεται σε πλήρη αντίθεση με σποιαδήποτε μορφή πραγματικής κοινωνικής συνάντεσης; Η διαδικασία που ακολουθείται στα καπιταλιστικά που αγοράζουν χρυσά ή ασημένια κασμήματα είναι υποτίθεται πυγκεκριμένη. Στη διαδικασία δημάς εμπλέκονται πολλοί που λειτουργούν πέρα από τα δρια της παρανομίας, σε «χοντρές» περιπτώσεις τοκογλυφίν. Οι περισσότεροι συναλλισθμένοι με ενεχυροδανειστήρια έχουν άγνωστη

νόμων που διέπουν αυτές τις συναλλαγές. Πάνω στην ανάγκη τους δεν ξητούν να ενημερωθούν για τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσουν ώστε να αποφύγουν τις πληγίδες. Τα ενεχυροδανειστήρια είναι υποχρεωμένα να τηρούν βιβλίο στο οποίο καταχωρίζονται όλα τα στοιχεία για τις αγοραστικές και τις ενεχυριάσεις. Η συμφωνία για τη σύσταση ενεχυρού πρέπει να γίνει με συμβολαιογραφικό έγγραφο ή ιδιαίτερο συμφωνητικό διπλό προσδιορίζεται με ακρίβεια πότε ο δανειζόμενος πήρε τα χρήματα, πότε πρέπει να τα επιστρέψει καθώς και οι οικονομικοί όροι της συναλλαγής. Στην περίπτωση των συμβολαιογραφικών εγγράφου ο δανειζόμενος είναι καλυμμένος. Το ιδιαίτερο συμφωνητικό δύναται για να καλύψει τον δανειζόμενο πρέπει να επικυρωθεί από την αστυνομία. Στην περίπτωση αυτή, η παγίδα κρέβεται στην παραβίαση εκ μέρους του δανειστή του χρόνου που έχει συμφωνηθεί για την αποτληματική του δανείου και την επιστροφή του αντικειμένου, όπότε εκποιείται πιορίτερα το αντικείμενο». Ο δανειστής έχει υποχρέωση να φύλασσε το αντικείμενο που του δόθηκε ως ενέχυρο. Εκτός από τη φύλαξη, ο ενεχυροδανειστής είναι υποχρεωμένος από τον νόμο να μη χρησιμοποιεί ή δίνει ο ίδιος σε άλλον για ενέχυρο το αντικείμενο που του δόθηκε χωρίς την έγκριση του δανειζόμενου. Πολλές φορές έχει διαπιστωθεί η μετανάστευση (μεταπλήσιη) ενεχύρων, όπου και χάνονται τα ίχνη του.. Κατά τον νόμο, και την «ενκαρία για επιφελή πώληση», ο ενεχυροδανειστής και πριν από τη λήξη του χρέους έχει το δικαίωμα, αν τον παρουσιασθεί επικαιρία για τημέροντα για αυτόν πώληση, να ζητήσει από το δικαστήριο την αδεια να το πουλήσει. Ι' ο δικαστήριο ορίζει τελικά τους όρους της πώλησης αλλά και το τίμημα. Γιατί αυτοί που θέλουν να μας κινηρώνουν το ίδιο, ακολουθώντας τις ίδιες μεθόδους και με τα ίδια αποτελέσματα.

Το Μιημένιο στο «Ιαράρτημα 3 - Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευθύννης Ηροίου - Αρθρο 6», πιναφέρεται στο δάνειο των 130 δισ. ευρώ σ.ο.: «το μεγαλύτερο στην ιστορία», δικαίωμα ομολογούνταν τανγγυρίζοντας οι Παπαδήμος, Σαμαράς, Παπανδρέου. Τούλαχιστον τα 110 δισ. ευρώ, δηλαδή πάνω από το 85% του δανείου, πηγαλνεί και εκ προσιτού επιστρέφεται - και μάλιστα με τόκο στους δανειστές, στους εγχέριους και ξένους οικοδομούχους, στους τραπεζίτες, στους τοκογλύφους. Όσο για τα υπόλοιπα 20 δισ. δεσμεύονται στον περίφημο «ειδικό λογαριασμό», ο οποίος φυσικά και δεν αφορά ούτε τους μισθούς, ούτε τις ειντάξεις των εργάζομένων, αλλά τη διασφάλιση των πιστωτών έναντι των τοκογλύφων τους πιπατήσειν. Οδηγούν με εκβιασμόν και απειλές τον κύριο της εργασίας στην ανεργία και στην ανέγεια, στην πλήρη φτωχοποίηση, στα στενότικά μέσα στα σχολεία και στα παγκάκια των γειττούχων άστεγων, στο ξεπούλημα των δημόσιων πλούτων, τη μετενάστευση, στη γενικότερη εποδιωργάνωση του κοινωνικού ιστού. Γνωρίζουν ότι η πολιτική τους δεν είναι μόνο αδιέξοδη, είναι και καταστρυφική. Δεν τους νοιάζει. Στόχος τους: η αύξηση των κερδών της πλουτοκρατίας. Η επιβαλλόμενη κινηρώνηση, ιαζεί με το ΣΕΒ και τα τειράκια τους, παρέτ με τους διαχειριστές των μαζικών μέσων παρατηρητηρίους, είναι οι ντόπιοι εκπρόσωποι της τρόικας και της συμμαρίας των δανειστών-τοκογλύφων. Βάζοντας σε «υποθήκη» μισθίους, συντάξεις, απφανιστικά ταμεία, υγεία, παιδεία και κάθε δημόσιο αγαθό θέλουν δήθεν να μας «σώσουν».

Αλλά οι ζωές μας δεν ανθομειώνονται με τους τόκους της εξουσίας. Στο χέρι μας είναι να διαλέξουμε. Ή θα πέσουμε στα χέρια των τοκογλύφων-δανειστών σε μια προστάθεια άσκοπης εναπόθεσης ελπίδας για το αέριο, βάζοντας ενέχυρο από μόνοι μας το μέλλον της ζωής μας...

Ή θα βρούμε την λύση στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην αλληλοβοήθεια και την ουσιαστική αλληλούποστηρίξη που θα ακυρώσει τη δήθεν βοηθητική συνδρομή των υποτιθέμενου κοινωνικού κράτους και των ντόπιων εντολοδόχων του. Με την αυτοοργάνωση της καθημερινότητάς μας - ξεκινώντας από την συντριβή των εξουσιαστικών σχέσεων αναμεταξύ μας - θα καταφέρουμε τελικά να πραγματώσουμε τη συνολική ρήξη με κράτος και εξουσία.

ΑΓΟΡΑΖΩ ΧΡΥΣΟ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΑΙ
ΤΗΝ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΩΝ
ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΟΥ

**ΕΙΜΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟ
ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΣ
ΜΑΥΡΑΓΟΡΙΤΗΣ**

Ιταλία 1978: ΕΠΙΘΕΣΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΠΡΕΖΑ

1 Νοέμβρη 1978, Μιλάνο: Οι Ένοπλοι Προλετάριοι διεκδίκησαν τη δολοφονία του Τζιαμπιέρο Γκράντι (Giampiero Grandi), καταστηματάρχη, που ανήκε στην οργάνωση που ελέγχει το εμπόριο ηρωΐνης και την εκμετάλλευση των εκδιδόμενων γυναικών. Βόμβα στο Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής του Πανκράτι και σ' ένα μπαρ της Ντέγκλι Απιούλι.

6 Νοέμβρη 1978, Μιλάνο: Βόμβα σ' ένα μπαρ της Άρσια, κέντρο διακίνησης ηρωΐνης σ' αυτή την περιοχή.

27 Νοέμβρη 1978, Ρώμη: Οι Κομμουνιστές Αντάρτες (Guerriglia comunista) έστησαν ενέδρα σε δύο πρεζέμπορους: ένας σκοτώθηκε κι ο άλλος τραυματίστηκε.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ την εκτέλεση του πρεζέμπορου και μαφιόζου Γκράντι Τζιαμπιέρο και τις εκρήξεις στο Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής του Πανκράτι, το άντρο των σπρωχτών της Ντέγκλι Απιούλι στις 1-11-78, και στο μπαρ της Άρσια, κέντρου διακίνησης ηρωΐνης στην περιοχή Κουάρτο Οτζιάρο, στις 6-11-78.

Οι Κομμουνιστές δεν είναι γενικά ενάντια στους «τοξικεξαρτημένους», όπως η αστική τάξη και οι δυνάμεις της καταπίεσης: είναι ενάντια σ' αυτούς που κερδοσκοπούν από τη σάρκα τους. Το ξέρουμε πως η ηρωίνη είναι μια απάντηση, αν και είναι απατηλή και αηδιαστική, σε μια αληθινή ανάγκη για αλλαγή της ποιότητας ζωής. Η ηρωίνη είναι το πιο θαυμάσιο από τα ψευδή καταναλωτικά προϊόντα που έχει επινοήσει το κεφάλαιο που περιπλέκει την πραγματικότητα των προλεταριακών αναγκών. Να αγωνίζεσαι ενάντια στα βαπτοράκια είναι για κάθε τοξικεξαρτημένο να αγωνίζεσαι ενάντια σ' όλους αυτούς που φαίνεται να του δίνουν τη μοναδική δυνατότητα για ζωή και επιβίωση.

Δεν θα ήταν μια διαμορφωμένη συνήθεια εάν η καθημερινή ζωή δεν ήταν σκατά. Κράτος και Θεός, Εργασία και Οικογένεια, είναι παρεκλίνουσες ιδεολογίες που χρησιμεύουν για να διατηρούν και να κρύβουν μια αφύσικη, άθλια, εγκληματική κοινωνική τάξη η οποία απορρίπτει σε όλες τις σχέσεις της τη νομιμοποίηση των φυσικών αναγκών του ανθρώπου, και διαταράσσει τη σχέση του με την πραγματικότητα. Καταστροφή της φύσης (το Σεβέζο είναι ένα μικρό παράδειγμα της καπιταλιστικής εγκληματικότητας), καταστροφή του ανθρώπου ως φυσική υπόσταση.

Με τη διακίνηση της ηρωΐνης και των ψυχοτρόπων ναρκωτικών αυτοί σχεδιάζουν την καταστροφή ολόκληρων γενεών. Ότι δε μπορεί να εκμεταλλευτεί το κεφάλαιο, το καταστρέψει. Το καταστρέψει ως το μόνο τρόπο για να αποτιμήσει την επιθυμία για ζωή, για να είναι καλά, για την έκφραση δημιουργικότητας της οποίας φορείς είναι οι νεαροί προλετάριοι, στα πλαίσια του κέρδους.

Αντί για τις αναγκαστικές αυτοκτονίες Χιλιανού τύπου, το κεφάλαιο προωθεί την εθελοντική αυτοκτονία στην αγορά για κοινή χρήση.

Η ηρωίνη από μόνη της είναι ένα ψευδές πρόβλημα: είναι ένα καταναλωτικό προϊόν που επινοήθηκε για να πνίξει την αληθινή ανάγκη για αλλαγή της ποιότητας ζωής, το αληθινό πρόβλημα είναι η ύπαρξη της καπιταλιστικής κοινωνικής οργάνωσης, γιατί τείνει προς τη θανάτωση και την καταστροφή κάθε τι ανθρώπινου. Ο τοξικομανής γίνεται γνωστός και «μετράει» για την πτοσότητα ηρωΐνης που καταναλώνει, για τον μέσο αριθμό των κλοπών που διαπράττει, και όχι γιατί είναι ένας άνθρωπος, σαν άλλους, που προσπαθεί να επιβεβαιώσει το δικό του δικαίωμα στην ύπαρξη. Το να μιλάς για την ανωφέλεια της ηρωΐνης είναι άχρηστο αν κάποιος δεν ξεκινά να οργανώσει την προλεταριακή δύναμη για την καταστροφή της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων την ίδια στιγμή. Η προλεταριακή επανάσταση, το ξεπέρασμα της υπάρχουσας κοινωνικής τάξης, δεν είναι ένα σχέδιο που ορίζεται κατά τρόπο αφηρημένο, αλλά ξεκινά στην πράξη με την καταστροφή της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Όλοι αυτοί που υποστηρίζουν την απελευθέρωση της αγοράς ηρωΐνης χωρίς να θέτουν το πρόβλημα του πως θα αλλάξει η πραγματικότητα της προλεταριακής ζωής στην καπιταλιστική μητρόπολη, είναι ηλίθιοι οπορτουνιστές.

Η ένοπλη δύναμη του προλεταριάτου πρέπει να αποσκοπεί στο να επιβληθεί ως ένα συγκεκριμένο στοιχείο ικανό να αυτο-προσδιορίσει την κοινωνική πραγματικότητα μες στην πολυπλοκότητά της.

Κατασκευή προλεταριακής ενότητας μέσα απ' τον αγώνα, δημιουργία και ανάπτυξη της πολιτικής νομιμοποίησης των επαναστατών ανάμεσα στο προλεταριάτο, αποτελούν το πεδίο για το χτίσιμο της πραγματικής δύναμης του ένοπλου προλεταριάτου.

Η ένοπλη δύναμη του προλεταριάτου στην πάλη είναι το μοναδικό πρακτικό όργανο για την απελευθέρωση από την καπιταλιστική κυριαρχία.

Το σπρώξιμο ηρωίνης, η εκμετάλλευση της πορνείας, το αλισβερίσι των μικρό-κλοπών, είναι ενέργειες οι οποίες ανταποκρίνονται μόνο στο νόμο της καπιταλιστικής συσσώρευσης. Οι κομμουνιστές δεν είναι ενάντια στις παράνομες δραστηριότητες που χτυπούν την αστική τάξη: είναι ενάντια σε όλες αυτές τις άθλιες δραστηριότητες εκμετάλλευσης του προλεταριάτου. Είναι σωστή η ληστεία τράπεζας, η απαγωγή αστών, αλλά αφεκτά καιροσκοπικό! Οποιοσδήποτε πλουτίζει από τα χτυπήματα άλλων προλετάριων θα θεωρηθεί άθλιος προδότης!

Αχρείος είναι ο σπρώχτης που κερδίζει από τους θανάτους των άλλων. Αχρείος είναι ο σωματέμπορος που χρησιμοποιεί τα γυναικεία σώματα ως ένα όργανο για το δικό του κέρδος. Αχρείος είναι ο κλεπταποδόχος που εκμεταλλεύεται τον ιδρώτα της εργασίας νεαρών προλεταρίων όταν αυτοί αναγκάζονται να κλέψουν ένα στερεοφωνικό ή ανταλλακτικά λάστιχα. Όλοι αυτοί, κυρίως σε ένα υψηλό επίπεδο, είναι φίλοι της αστυνομίας και των καραμπινιέρων και εχθροί του προλεταριάτου. Αγοράζουν την ελευθερία να συνεχίζουν τις άθλιες δραστηριότητές τους σε αντάλλαγμα για το «δόσιμο» και τη φυλάκιση άλλων προλεταρίων. Οι καραμπινιέροι τους χρησιμοποιούν ως πληροφοριοδότες και αυτοί χρησιμοποιούν τους καραμπινιέρους για να ξεφορτωθούν αυτούς που είναι στο δρόμο τους. Έτσι, οι επιχειρήσεις της δίωξης ναρκωτικών (των μπάτσων) ενάντια στους πρεζέμπορους δεν είναι στην τελική τίτοτα άλλο παρά επιχειρήσεις ελέγχου της αγοράς προς όφελος εκείνων που πραγματικά συγκεντρώνουν το εμπόριο ηρωίνης.

Όποιος σπάει την προλεταριακή ενότητα, εκμεταλλεύεται και κλέβει το ίδιο το προλεταριάτο, πρέπει να θεωρείται άθλιος εχθρός και προδότης: καμιά αλληλεγγύη σε αυτούς που διασπούν την ανατρεπτική δουλειά μεταξύ όλων των προλεταρίων, για την καταστροφή της καπιταλιστικής κοινωνίας. Διώξτε τους εχθρούς του προλεταριάτου, τους πράκτορες και τους ρουφιάνους, είτε είναι πρεζέμποροι είτε αφεντικά των συνδικάτων, για να οικοδομηθεί η ενότητα του μαχόμενου προλεταριάτου.

Η ηρωίνη είναι ένα εργαλείο κοινωνικοί ελέγχου που ταιριάζει στην εξουσία. Παράλληλα οι πρεζέμποροι, και οι δυνάμεις καταπίεσης, που υπάρχουν συντηρούν μια άλλη ιεραρχία ελέγχου πάνω στο προλεταριάτο: την φαρμακο-ψυχιατρική. Η αποκέντρωση της υγείας, το άνοιγμα κέντρων για την υγιεινή και την ψυχική υγεία σε κάθε περιοχή, είναι τα νέα όργανα τα οποία το κεφάλαιο χρησιμοποιεί για να κρατά τις αντιφάσεις της καπιταλιστικής μητρόπολης υπό έλεγχο, για να καθιστά ηλίθιες και ναρκωμένες τις δυνάμεις της προλεταριακής επανάστασης. Όποιος πηγαίνει πέρα από τους κανόνες του Κράτους, της Εργασίας, της Οικογένειας, είναι «τρελός», μπορεί να χαρακτηριστεί αποκλίνων απ' τα γεννοφάσκια του. Ως εκ τούτου, το κεφάλαιο προσδιορίζει το γκέτο του θα του δώσει περισσότερη τσάμπα ηρωίνη, θα τον γεμίσει με ψυχοτρόπα ναρκωτικά από την αρχή, έτσι ώστε αυτός να μην διαταράσσει την ομαλή λειτουργία της κοινωνικής τάξης.

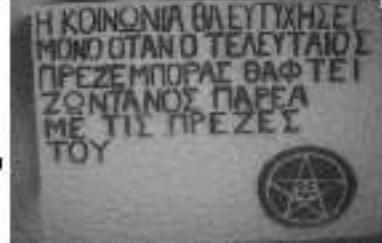
Γιατροί και ψυχίατροι που παρέχουν τέτοια σκουπίδια, ειδικά σε νέους και νέες, είναι τρελοί εγκληματίες, που σημειώνουν τον ανταγωνισμό και την προλεταριακή ανταρσία ως «κοινωνική απόκλιση». Νευρωτικά και ψυχοπαθή υποκείμενα μόνο και μόνο γιατί δεν μπορούν να συντηρούν την αηδία της καπιταλιστικής κοινωνίας. Τι κάνει ένας ψυχίατρος ο οποίος είχε τη δυνατότητα να σπουδάσει χωρίς να κουνήσει το δαχτυλάκι του ώστε να αποφασίσει πως γνωρίζει την προλεταριακή ζωή των γκέτων;

Αυτό για το οποίο παλεύουμε είναι το θεμελιώδες δικαίωμα στην αυτοδιάθεση του προλεταριάτου. Πρέπει να είναι το ίδιο το προλεταριάτο που θα αποφασίσει πως, που και γιατί θέλει να ζήσει. Οι ψυχίατροι, οι εγκληματολόγοι, οι παπάδες, τα αφεντικά των συνδικάτων, στις θέσεις τους ως κοινωνικοί ρυθμιστές του προλεταριάτου είναι εχθροί κι έτσι θα πρέπει να παταχθούν.

Επιτεθείτε στις δυνάμεις καταστολής, τους καραμπινιέρους και την αστυνομία. Διώξτε και επιτεθείτε στους φίλους τους, τους ρουφιάνους, χαφιέδες, τους πράκτορες, απ' τα εργοστάσια και τις προλεταριακές γειτονιές. Επιτεθείτε στην ιεραρχία του ψυχοφαρμακευτικού ελέγχου.

Σπάστε την εσωτερική ιεραρχία ελέγχου εντός του προλεταριάτου, τα βαπτοράκια και τους εμπόρους. Χτίστε τη δύναμη του ένοπλου προλεταριάτου.

Πηγή: <http://libcom.org/history/armed-struggle-italy-1976-1978>

Εμπρός σύντροφοι/ισες

Εδώ και καιρό παρακολουθούμε τα τάγματα εφόδου των φασιστών της χρυσής αυγής, με αμέριστους συμπαραστάτες τα φασιστοειδή ανδρείκελα της αστυνομίας, να επιδίδονται σε ένα δργιο βαναυσοτήτων εις βάρος των μεταναστών και των αντιστεκόμενων κομματιών της κοινωνίας.

Δυστυχώς για τους μετανάστες, οι φιλότιμες ρεφορμιστικές δράσεις των αριστερών δεν καρποφορούν με τις γνωστές συνέπειες (ξυλοδαρμούς, σπάσιμο μαγαζιών, σπιτιών μέχρι και δολοφονίες).

Τις στιγμές αυτές το κίνημα του αναρχικού χώρου αποφάσισε να ξανακλείσει τους φασίστες στις τρύπες τους, πράγμα που έχει κάνει κι άλλες φορές στο παρελθόν.

Οι αντιφασιστικές περιπολίες και οι δυναμικές πορείες σε περιοχές με έντονο πρόβλημα φασισμού σταμάτησε ως ένα σημείο τις θραυδείλες χρυσανγουλες επιθέσεις. Όποιος από αυτούς τόλμαγε να ξεμυτίσει τσακίζονταν επί τόπου.

Το κράτος γνωρίζοντας δτι, ο αναρχικός χώρος, με τις πολύμορφες δράσεις του, αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους εχθρούς του, στον πόλεμο για ενάντια στον ολοκληρωτισμό, αποφάσισε να ξαμολήσει τα σκυλιά του σε ένα ανελέητο κυνήγι.

Χτυπώντας καταλήψεις, συγκεντρώσεις, πορείες και με αποκορύφωμα την αντιφασιστική περιπολία καθώς και τους αλληλέγγυους στα δικαστήρια της Ευελπίδων, συλλαμβάνοντας και βασανίζοντας κόσμο προσπαθεί να μας εξοντώσει ψυχικά και σωματικά.

Όμως είναι γελασμένοι. Στόχος μας αποτελεί ο κόσμος να βλέπει την αντίσταση μας, την απαράμελλη αλληλεγγύη, τις δράσεις μας και παίρνει το κουράγιο που χρειάζεται ότι δεν θα είναι μόνος, όταν ξεσηκωθεί και τους συντρίψει.

Εμεις σαν αναρχικοί έχουμε το καθήκον να είμαστε πάντα στη πρώτη γραμμή διαφυλάσσοντας την ελευθερία, με οποιοδήποτε κόστος, από οποιονδήποτε προσπαθεί να τη φυλακίσει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ομάδα Ελευθεριακής Σκέψης

NEGROROJO

ΠΕΡΙ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ

Καθώς διανύουμε το Φθινόπωρο-παραδοσιακά η εποχή που οι καρποί της γης κοσμούν τις ζωές μας-ελπίζουμε να υπάρξει και η αντίστοιχη γονιμότητα στη σκέψη μας ,ύστερα από το τόσο κουρνιαχτό απόψεων ,ιδεών και γεγονότων που κατέκλυσε τις ημέρες του καλοκαιριού .Πάντως η Κυβέρνηση παλεύει να διαχειριστεί την μιζέρια μας και την εύθραυστη συνοχή της

Η απλή και σίγουρη αρχή πως η πραγματική γνώση-που αρκετοί φιλόσοφοι δέχονται ότι πηγάζει από μέσα μας και μας επιστρέφεται εμπλουτισμένη-ας τεθεί στο κέντρο της νοητικής και πρακτικής μας διαδρομής στο επόμενο διάστημα

Από ίδια αντίληψη διαδικασιών και δράσεων σε Ελλαδικό επίπεδο δύο και από την Διεθνή κατάσταση-μέσω ΜΜΕ- το άμεσο που προβάλει είναι η ανάγκη ψυχραιμίας και ελάχιστης λογικής μέσα σε όλη αυτή την παράνοια που βιώνουμε

Με προεξέχοντα τα αντιμαχόμενα συμφέροντα (πολυεθνικές ,τράπεζες ,μονοπάλια -συνασπισμοί και ανταγωνισμοί- μπλοκ κρατών κλπ)που προσπαθούν να θάψουν στα ερείπια του ανταγωνισμού τους κάθε τι το ανθρώπινο ,οφειλή μας είναι να κρατήσουμε όρθιο ότι αιώνιο ,όπως οι ιδέες της ελευθερίας ,της δικαιοσύνης κλπ.

Όπως υποστήριζε και ο Σωκράτης αιώνες πριν ,θύμα και αυτός, του τυφλού από σκέψη ανθρώπινου νου ,του λεγόμενου φανατισμού. Σήμερα το φαινόμενο αυτό μας κατακλύζει από παντού .βρίσκει έκφραση σε θρησκευτικές διαμάχες και αντικαθεστωτικούς εμφυλίους ,προσανατολίζει τεράστιες ανθρώπινες δυνάμεις με προλεταριακή υφή σε οτιδήποτε άλλο εκτός από την κοινωνική απελευθέρωση του πλανήτη. Φεύγοντας μακριά από αυτόν τον σκοταδιστικό εγκλωβισμό ,μπορούμε να δούμε την κατεύθυνση που πρέπει να πραγματώσουμε

Όπως μας φωτίζει η νικηφόρα απεργία των Ν. Αφρικανών μεταλλωρύχων με 34 νεκρούς και οι συνεχιζόμενες κινητοποιήσεις τους, παραδείγματα που κάνουν ορατό το όραμα που μπορούμε και επιθυμούμε να ζήσουμε. Γιατί τι άλλο είναι η ζωή παρά η πραγματοποίηση του αδυνάτου, η υλοποίηση του αδιανότου

Ανοιχτοί στο επερχόμενο, πολέμιοι του σκοταδισμού, ας κινηθούμε με πράξη και νόηση στο όραμα που μας διαπερνά, οφείλουμε να χτίσουμε τον κόσμο της απελευθέρωσης

Plus

**ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΣΕΙΣ;
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!!!**

Μπορούμε χωρίς αφεντικά, αυτοδιαχείριση τώρα!

Ο αγώνας αυτός αφορά ολόκληρη την κοινωνία, καθώς θέτει άμεσα επί τάπτητος το δρόμο της αυτοδιαχείρισης και του αμεσοδημοκρατικού εργατικού συνεταιρισμού ως απάντηση στην κρίση και στην επίθεση του κεφαλαίου και του κράτους. Ως το αναγκαίο βήμα για να πάρουμε εμείς, οι δημιουργοί του πλούτου, την παραγωγή και ολόκληρη τη ζωή μας στα χέρια μας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ BIOMET

Φεγγαράκι που λαμπρό . . .

Από μικρή ηλικία, από αυτή τουλάχιστον που έχω αναμνήσεις, άρχισα να αντιλαμβάνομαι τον κόσμο τριγύρω μου σύμφωνα με αυτά που έβλεπα και άκουγα.

Άκουγα μέσα στην οικογένεια τις λέξεις : μη, δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις, με έχεις κάνει ρεζίλι, τι θα πει ο κόσμος, κοίτα τον <<τάδε>> πως ντύνεται και πως συμπεριφέρεται και αν συνεχίσω τη λίστα με τα <<μη και τα πρέπει>> δεν θα έχει τελειωμό. Τα παιχνίδια έξω από το σπίτι επικεντρωνόντουσαν σε αγορίστικα και κοριτσίστικα καθώς και στην ανάδειξη του καλύτερου, <<του πρώτου>>, υπήρχαν βέβαια και παιχνίδια με μικρότερο ανταγωνισμό αλλά με την ίδια καυστικότητα του νικητή προς τον ηττημένο. Η τηλεόραση το <<επαναστατικό>> μαγικό κουτί, που χώραγε μέσα του ανθρώπους, ήρθε στο σπίτι μας και άρχισε να μας ανοίγει τα μάτια οικογενειακός . Δεν χρειαζότανε πλέον να στερούμαστε κάποια πράγματα, η μαμά άντε και η μεγαλύτερη αδερφή δεν θα κουραζόντουσαν τόσο πολύ πια (για μένα δεν ίσχυε αυτό είχα το προνόμια να είμαι αγόρι, άρα να μη κάνω δουλειές σπιτιού) οι διαφημίσεις κάνανε καλά τη δουλεία τους, λεφτά να είχες και όλα γινόντουσαν. Τα σήριαλ και οι ταινίες μας μάθαιναν καινούρια πράγματα και συμπεριφορές.

Το σχολείο συνεχίζοντας την <<εκπαίδευση μου>> άρχισε να μου μαθαίνει γράμματα, σπουδάγματα του θεού τα πράγματα, που έλεγε και το γνωστό ποιηματάκι <<φεγγαράκι μου λαμπρό>>.

Άρχις να μαθαίνω πράγματα που στο σύνολο τους δε με ενδιέφεραν καθόλου. Κανείς δε νοιαζόταν τι κρύβω μέσα στη ψυχή μου, κανείς δε προσπάθησε να βρει κάτι <<διαφορετικό>> που να κεντρίσει το ενδιαφέρον και να μου δώσει κίνητρο να αγαπήσω το σχολείο . Δάσκαλοι και διευθυντάδες, σαν μπαμπούλες, με κάτι μαύρα σημειωματάρια μου έκαναν τη ζωή ματιά.

Ο ταξικός και ρατσιστικός διαχωρισμός ήταν σε πλήρη εξέλιξη. Διευθυντής, δάσκαλος, εξέδρα, καλός μαθητής, κακός μαθητής, γραμμές για την προσευχή, για τις παρελάσεις, για τις εκδρομές με τους ψηλότερους μπροστά και τους κοντότερους πίσω, δυνατοί, αδύνατοι, χοντροί, λιγνοί, σακάτηδες, αγόρια, κορίτσια, σημαιοφόροι, απειθαρχοί που με περισσό ζήλο οι εκπαιδευτές μας συνέτισαν με το ξύλινο χάρακα να ανεβοκατεβαίνει διαρκώς και να στιγματίζει χέρια και ψυχές.

Κάθε πρώι σηκωνόμουν με το άγχος μην αργήσω, που χρόνος για πρωινό αν ήθελα να κοιμηθώ λίγο παραπάνω έστω και 10 λεπτά. Το ρυάκι των μαθητών έρρεε με κατεύθυνση το εκκολαπτήριο ή αλλιώς σχολείο, που προετοίμαζε τους νέους και τις νέες έτσι ώστε βγαίνοντας από το κέλυφος της αθωότητας και της ξενοιασιάς να είναι πομποί του συστήματος των επικυριαρχών.

Το μοτίβο των χρωμάτων της διαφορετικότητας υπήρχε, αλλά δεν έπαψε ποτέ να είναι μοτίβο.

Η διαδρομή για την ολοκλήρωση του ατόμου συνεχίζοταν με πλήρη υπευθυνότητα. Οι τάξεις προχωρούσαν με τα ίδια βαρετά μαθήματα να αλλάζουν μορφή και να γίνονται όλο και πιο δύσκολα, τα οποία έπρεπε να μάθω για να πάω μπροστά ειδάλλως θα έμενα στην ίδια τάξη και φυσικά στο περιθώριο. Τα αρρένων και θηλέων συνέχιζαν τον διαχωρισμό των φύλων. Η πρωινή προσευχή και ο εθνικός ύμνος αποτελούσαν την απορία των μαθητών στο ιχριάζονταν αλλά μη ξεχνάμε ότι αποτελούν τα 2/3 των αξιών της κάθε χούντας <<θρησκεία - πατρίδα - οικογένεια>>.

Η ώρα της <<επιλογής>> μέσα από έτοιμες λίστες επαγγελμάτων έφτανε για όσους είχαν πτεράσει σε κάποια σχολή. Εγώ δεν πέρασα σε κάτι τέτοιο αλλά όποτε πήγα από εκεί νόμιζα ότι μπαίνω σε εκλογικό κέντρο. Αυτοί που πέρασαν οι περισσότεροι είναι πλέον άνεργοι ή κάνουν δουλειές άσχετες με αυτό που πήγαν και απομδάσουν.

Κάπου ουδέτεροι και ο στρατός και <<επί ώμου αρμ>> και <<ένα δύο ένα δυό>> δεν ξέρω πτοιον φυλάω και τι κάνω εδώ;

Το ψυχιατρείο είναι γεγονός και πιθανή διέξοδος ; Τρελαίνομαι και ψάχνω γιατί είμαι διαφορετικός και δε μου αρέσει η ζωή μου

Λίγοι φίλοι και μερικοί γνωστοί έχουν τα ίδια προβλήματα. Πρέπει να οργανωθούμε λέγαμε σαν αστείο. Ποτέ δεν είναι αργά.

Ωδοι οι άλλοι δείχνουν πια χαρά. Τι διάρροι; Λευτερεύει κάποιο μπαρεζιακό πρόβλημα έχω σκεφτόμενο.

Όλοι οι άλλοι σειχήνουν μία χάρα. Η Γούδαλο, δε μπορεί, κατέστη απαράδεκτο προβλήμα εχώ, οικείοις.

Η πίεση της οικογενείας είναι αιωνόβιη στο τοίτο σκέλος του χαριτικού αρτού. Οικογένεια πρέπει να κάνει

Η πιοσιτής οικογένεια είχε αυστηθεί στο τρίπο όκελος του χουντίκου μήπου. Οικογένεια πρέπει να κανείς. Μα γιατί πάλι πρέπει να κάνω κάτι που δε θέλω; Γιατί ένας <<ολοκληρωμένος>> άνθρωπος πρέπει να ακολουθεί το προκαθορισμένο δρόμο. Αν παρεκκλίνεις από αυτόν θα χαθείς. Έτσι είναι τα πράγματα προσκύνα και όλα θα είναι καλά. Κάνε και τη προσευχή σου και θα έχεις το θεό βοήθεια. Γλύψε, ρουφιάνεψε, μην αντιδράς σε τίποτα και για τίποτα. Σήκωσε το ζυγό σου, και δούλευε σαν μουλάρι.

Ε! λοιπόν όχι δεν είμαι εγώ αυτός που έχει το πρόβλημα . Εσείς είστε το πρόβλημα. Πιονάκια του συστήματος που σας αρέσει για με ελέγχεται λες και είμαι τηλεκατευθυνόμενο οροπότ.

Ξεχάστε με. Είμαι αυτός που είμαι και αν σας αρέσω. Ξέρω το δρόμο μου, είναι το μονοπάτι που παρεκκλίνει από τον κολώνδραμο σας. Το μονοπάτι της ελευθερίας που θα πορευτώ μαζί με τις συντρόφισσές και του συντρόφους. Και ότι εμπόδια και αν μας βάλλετε θα έχουμε ο ένας τον άλλο, θα έχουμε την αλληλεγγύη που τη ξέρετε μόνο σαν λέξη στο λεξικό.

Νομίζατε ότι θα με κάνετε σαν και εσάς. Την πατήσατε κεφαλαιοκράτες. Γνωρίζω πολλά και μαθαίνω συνεχώς και άλλα.

Για το πώς πρέπει να είναι μια ελευθεριακή καινωνία, το πώς θα την αποκτήσουμε και με δποια κόδοτος.

Μη νομίζετε ότι βρίζια εσάς τους οποίους και εγώ κάποτε ήμουν στο ίδιο καζάνι.

Βρίζω το κεφάλαιο και τα τσιράκια του και θέλω να πω κάτι στους ανθρώπους με τους οποίους βράζαμε κάποτε στο ίδιο καζάνι.

Η αντιπαράθεση εναντίον του κεφαλαίου δεν μπορεί να γίνεται μόνο κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων και των αυγκραύσεων. Όλα είναι αναγκαία αλλά...

Πρέπει ο καθένας μόνος και φυσικά όλοι μαζί αυλλογικά να συγκρουόμαστε μαζί του σε κάθε στιγμή της ζωής μας. Μόνο όταν αυτές οι συγκρούσεις που διεξάγονται κινηθούν με «<διαφορετικό>» ριζοσπαστικό τρόπο ενάντια στους κυριαρχους, μόνο τότε θα πετύχουμε την επανάσταση που καρτεράμε.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν με τόλμη και πίστη αυτόν τον αγώνα με δπλα μας την δημιουργία και την αυτοοργάνωση κοινοτήτων. Ας προκαλέσουμε συνεχόμενες ρωγμές στο κράτος και στο κεφάλαιο μέχρι να τα κατεδαφίσουμε συθέμελα. Ας εξημερώσουμε τον εγωισμό προς όφελος του καινωνικού συνόλου και την κατανόηση της χρησιμότητας της συνεργασίας που οδηγεί στο θρίαμβο της αλληλεγγύης.

Δεν είναι ουτοπία, όπως είπε και ο ΜΑΞ Βέμπερ «<Όλη η ιστορική εμπειρία επιβραβεύει την αλήθεια ότι, δε θα μπορούσε κανείς να επιτύχει το δυνατόν εάν δεν είχε ξανά και ξανά προσπαθήσει για τα Αδύνατα>».

Ποτέ δεν είναι αργά.

Ας πορευτούμε λοιπόν....

Ένας σύντροφος.

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΟΝΕΙΡΟΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Για το θέμα της ονειροφαντασίας στην ζωή μας, προτείνουμε το συγκεκριμένο βιβλίο για διάβασμα.

**Get Up, Stand Up!
Don't Give Up the Fight**

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

"όταν δεθείς σε μια ιδέα και την κυνηγήσεις, όταν αγαπάς με πάθος την ελευθερία σου, όταν μπαίνεις στην καρδιά της εποχής σου και από απλός θεατής γίνεσαι δημιουργός της ιστορίας, όλα τα μάτια του εχθρού είναι στραμμένα πάνω σου." Από γράμμα συντρόφου της Επαναστατικής Οργάνωσης "Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς"

Η δξυνση της επίθεσης ενάντια στα οικονομικά και κοινωνικά συμφέροντα πλατιών στρωμάτων εργαζομένων, ανέργων, νεολαίων, συνταξιούχων όπως είναι φυσικό γεννά μια σειρά κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Ενώ ενεργοποιούνται τα κοινωνικά αντανακλαστικά και οξύνονται οι εξεγερσιακοί αγώνες, το κράτος επιστρατεύει όλα του τα μέσα προκειμένου να απονομιμοποιήσει και να καταστεί λειτέος είδος αντίστασης. Πολλοί -αλλά και εμφανιζόμενοι σε διάφορα επίπεδα περιβάλλοντας σε όλο το φάσμα της σύγχρονης καθημερινότητας- οι εξουσιαστικοί αυτοί μηχανισμοί που προσπαθούν να αποσιωπήσουν τους αγώνες που πρωθούνται. Συνεκτικό στοιχείο των προηγούμενων, σε αυτήν την διαδικασία, αποτελούν οι μηχανισμοί καταστολής, οι οποίοι δρουν με τρόπο εισχώρησης σε όλη την κλίμακα της κοινωνικής διαστρωμάτωσης ενώ συνδέονται με την εξουσία με πολυποίκιλους, άλλοτε εμφανείς και άλλοτε έμμεσους, τρόπους. Στο πλαίσιο της κοινωνικής έντασης των ημερών, μπορούμε εύκολα να καταλήξουμε σε ασφαλείς διαπιστώσεις. Η καταστολή δεν είναι απλώς προϊόν της εκδικητικότητας ενάντια σε όσους αντιστέκονται, ούτε συγκυριακή τακτική για την αντιμετώπιση μεμονωμένων αντιστάσεων που προξενούν μερικές κοινωνικές ομάδες και συλλογικότητες. Η αστυνομία δεν είναι η καταστολή, παρά μόνο ένας μηχανισμός της κατασταλτικής στρατηγικής. Η καταστολή σε τελική ανάλυση είναι το ίδιο το κράτος, και όχι δήθεν θεωρίες περί υπέρβασης του ρόλου του.

Η μαζική τρομοκρατία όχι μόνο δεν αποτελεί υπέρβαση του κράτους, αλλά αντίθετα αποτελεί εκπλήρωσή του. Στην προκείμενη συγκυρία, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στο σύνολό τους και οι πανταχού παρούσες τρομοκρατικές μέθοδοι του, αποτελούν το μοναδικό αντίδοτο στην ανασφάλεια των εξουσιαστών, που νιώθουν απειλούμενοι μπροστά στην καθημαγμένη κοινωνία μας. Για να επιβιώσει η "δημοκρατία" τους πρέπει ο γενικός πληθυσμός να περιοριστεί στην παραδοσιακή του απάθεια και υπακοή και να αποκλεισθεί από τη αρένα της πολιτικής συζήτησης και δράσης. Αυτοί οι μηχανισμοί και μέθοδοι καταστολής συνοδεύουν τις εξελίξεις που μεταλλάσσουν τον κοινωνικό ιστό, τις οικονομικές δομές, το νομικό και θεσμικό πλαίσιο κ.λπ. Η καταστολή αποτελεί μια στρατηγική ίσης σημασίας για το κράτος με εκείνη της οικονομικής "ανάκαμψης". Επιμέρους στοιχεία της καταστολής, όπως η επαναθεομοποίηση του δικαίου, η καθημερινή αστυνομική πρακτική για την ασφυκτική συρρίκνωση των ορίων της κρατικής ανοχής και νομιμότητας, η εγκληματοποίηση κάθε δραστηριότητας πέραν αυτών των ορίων της νομιμότητας, η ιδεολογική επίθεση ενάντια σε κοινωνικά στρώματα και πολιτικούς χώρους για την συκοφάντηση και απαξίωσή τους, η συγκρότηση ενάς ευμεγέθους μισθοφορικού στρατού, η δλη επιχείρηση για την συναίνεση και την κοινωνική συστράτευση, η συνοδεία κάθε κοινωνικής δραστηριότητας από την ασφυκτική παρουσία πάσης φύσεως δυνάμεων και συστημάτων ελέγχου και ασφάλειας κλπ αποκαλύπτουν το μέγεθος της απειλής που αντιπροσωπεύουν τα τμήματα της κοινωνίας που βάλλονται σε έναν κόσμο όπου όλα γύρω τους αποδιαρθρώνονται με καταπληκτική ταχύτητα.

ΕΠΙΠΕΔΟ 1ο: Έμμεση καταστολή και χειραγώγηση

Σε ένα πρώτο επίπεδο, τους εξουσιαστές έρχεται να συνδράμει ο μύθος των ανεξάρτητων ΜΜΕ, των οποίων η προπαγάνδα παρουσιάζει ως θεματοφύλακες της ελευθερίας του λόγου και της δημοκρατίας, ενώ δεν είναι παρά μηχανισμός ελέγχου της σκέψεως, στην υπηρεσία των συμφερόντων του κράτους, των μεγάλων εταιρειών και των τραπεζικών ομίλων. Η εταιρική ελίτ είναι εκείνη η οποία αποφασίζει τελικά τι θα δούμε, τι θα ακούσουμε ή θα διαβάσουμε. Από τη μια πλευρά έχουμε την επιλογή των συγκεκριμένων γεγονότων που φτάνουν τελικά στην μαζική κατανάλωση καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αυτά παρουσιάζονται ως είδηση από τους συστηματικά εγκάθετους δημαγωγό-σιογράφους και τηλεπερσόνες. Όπου κάποια από αυτά τα προβαλλόμενα γεγονότα δεν μπορούν να υποστούν μετάλλαξη, λόγω τις εκτύλιξής τους κατά τη διάρκεια ζωντανών ανταποκρίσεων, έρχονται σε δεύτερο πλάνο, και με τρόπο τέτοιο ώστε και να την επιβάλλουν, οι βομβαρδισμοί σχολίων των "ειδικών" παραθυρόφιλων. Γεγονότα που θα έπρεπε να έρθουν στην δημοσιότητα αποσιωπούνται, συνήθως ή απλά εμφανίζονται με εντελώς διαστρεβλωμένη υφή, αφού η προβολή της αληθινής μορφής τους θα μπορούσε μόνο να επιτείνει την κοινωνική κατακραυγή, και ίσως την έμπρακτη αντίδραση.

Αλλά είπαμε, ο λόγος ύπαρξης των καθεστωτικών Μέσων Μαζικής Εξημέρωσης είναι η δημιουργία συναισθήματος απελπισίας, φόβου, εξοικείωσης με πλασματικά φαινόμενα, δίνοντας τελικά θέση στην καλλιέργεια μιας "κουλτούρας" απάθειας, στο καθηλωμένο από αυτά που του πλασάρουν, κοινό. Η πολιτική και κεφαλαιοκρατική εξουσία επενδύει στην διαχείριση της πληροφορίας, προκειμένου να αποπροσανατολίσει τις μάζες από τα προβλήματα που οι πρώτοι δημιουργούν. Αποπροσανατολισμός ο οποίος εξυπηρετεί τον ενστερνισμό, από μέρους αυτών που παρακολουθούν, αντιλήψεων σχετικών με την ανικανότητα αντιμετώπισης την κοινωνική πραγματικότητα που τα περιβάλλει. Είναι η έμμεση διαμόρφωση στάσεων, συνειδήσεων, φαντασικών, αδρατών και ορατών δακτυλοδεικτούμενων από τα πάνω, εχθρών. Διαμόρφωση επομένως στρεβλών πρακτικών ή γενικότερης απραξίας προς χάριν της συγκάλυψης των πραγματικών ενόχων.

Όσο η κοινωνική συνθήκη δυσχεράνει, τόσο η δυσαρέσκεια θα αυξάνεται. Ο φασισμός και ο οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ των εκμεταλλευόμενων, αποτελεί εγγύηση ότι αυτή η δυσαρέσκεια δεν θα στραφεί αποτελεσματικά ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο. Έτοις λοιπόν επανέρχεται στο προσκήνιο και στον κυριαρχού δημόσιο λόγο πολιτικών σχηματισμών και κομμάτων, δημοσιογράφων και αφεντικών, η άμεση εφαρμογή του φασιστικού δόγματος και η νομιμοποίηση αυτού ως απάντηση στην κρίση. Το δόγμα αυτό πλασάρεται εμμέσως ως μονόδρομος για τη λύση αυτών που παρουσιάζονται από τους κατέχοντες την πολιτική και οικονομική εξουσία ως προβλήματα, σε ανθρώπους που μέχρι χθες ζούσαν το μικροαστικό όνειρο και ξαφνικά χάσανε τη γη κάτω από τα πόδια τους. Τρομοκρατία για υγειονομικές βόμβες, απαγόρευση εισόδου μεταναστών στα νοσοκομεία, φράχτης και ναρκοπέδια στον Έβρο, ακούπες, στοχοποίηση μεταναστών (και όχι μόνο), τζάμπα εργασία των μεταναστών, συνθέτουν την εικόνα του ανθρωποκυνηγητού από την οπτική σκοπία του επίσημου κράτους. Εδώ πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι οι πολιτικές επιλογές οδηγούν στην περαιτέρω προλεταριοποίηση του πληθυσμού, αφού οι νέες σχέσεις παραγωγής απαιτούν εξαιρετικά χαμηλόμισθο και ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Για να είναι όμως το εργατικό δυναμικό χαμηλόμισθο και ευέλικτο, θα πρέπει να είναι και όσο το δυνατόν υποταγμένο, διαχωρισμένο και φυσικά χωρίς καμία αίσθηση ταξικής αλληλεγγύης με τους άλλους ανθρώπους που ανήκουν στα ίδια στρώματα ή σε χαμηλότερα (π.χ μετανάστες, ανέργους). Ο ολοκληρωτισμός, οι φασιστικές μεθοδεύσεις και πρακτικές ως πολιτική επιλογή της εξουσίας, πάντα συνόδευαν την υποτίμηση της εργατικής δύναμης και χρησιμοποιούνταν για τον έλεγχο και την καταστολή του κοινωνικού αναβρασμού, κάτιον οποίο είναι παραπάνω από εμφανές στην παρούσα χρονική συγκυρία. Σε μια κοινωνία άκρως απομικτική και γαλουχημένη σύμφωνα με τα καταναλωτικά πρότυπα, είναι δυστυχώς αναμενόμενο, ότι οι φασιστικές αντιλήψεις και πρακτικές σε περιόδους κρίσης βρίσκουν εύφορο έδαφος. Η εγγύηση της ιδιοκτησίας, δρός στον οποίο καθρεφτίζονται οι σύγχρονες κοινωνικές σχέσεις, δεν μπορεί παρά να έχει ως συνέπεια το συνεχές αίτημα για ασφάλεια. Αίτημα το οποίο είτε πραγματώνεται από την αστυνομία, είτε από οργανώσεις σαν τη Χρυσή Αυγή και τους παραπρεχόμενούς της. Ταυτόχρονα στέλνει από περιθώριο κάθε αγωνιζόμενο, καθιστώντας τον εγκληματία, καθιστώντας τον ως μια εξαίρεση στον πλασματικό κανόνα που επιβάλλεται ως αλάθητος από τα πάνω, διαβάλλοντας έμμεσα με αυτόν τον τρόπο την απήχηση των αγώνων στα ανοιχτά αφτιά της κοινωνίας.

Σε αυτό το σημείο μπορούμε να προσθέσουμε μια γνωστή τεχνική των εξουσιαστών για την καταστολή των κοινωνικών κινημάτων, που αναφέρεται στην βιβλιογραφία σαν χρησιμοποιούμενη από το FBI ήδη από την δεκαετία του '50. Η Γκρίζα προπαγάνδα αποτελεί μια μορφή παραπληροφόρησης. Αυτή η τεχνική αφορά την συστηματική διάχυση πληροφόρησης στον τύπο και τα Μ.Μ.Ε, σε σχέση με άτομα και ομάδες για να τα δυσφημίσει αλλά και να προκαλέσει οξύτητες. Η διαμόρφωση του κοινού αισθήματος κατά αυτόν τον τρόπο, γίνεται προκειμένου το κοινό να αποδέχεται τις υπερβολές της αστυνομίας και των διάφορων "αγανακτισμένων πολιτών" ενάντια στις ριζοσπαστικές οργανώσεις και άτομα, και να διευκολύνεται η καταδίκη των υποδίκων ακόμα και με καταφανώς σαθρά αποδεικτικά στοιχεία. Βέβαια στην περίπτωση των φασιστών η διάχυση της πληροφόρησης λειτουργεί με αντίστροφο τρόπο, αφού σε συνδυασμό με τα όσα λέγονται από τους καθεστωτικούς, την νομιμοποίηση των ρατσιστικών πογκρόμ και στρατοπέδων, την αποφυγή τιμωρίας ή συλλήψεων σε βάρος δύσων εμπλέκονται σε ρατσιστικές επιθέσεις και βασανισμούς, την αναβολή δικασιμών επ' αδριστο των αποδεδειγμένα ενδχων για ίδια θέματα υπό το πρίσμα δήθεν προσχημάτων, η κοινή γνώμη εξοικειώνεται με το φαινόμενο του κοινωνικού κανιβαλισμού θεωρώντας το ως φυσική ροή των πραγμάτων. Για αυτό λοιπόν και η καταστολή θα συνεχίσει να διογκώνεται και να εξαπλώνεται σε ολόενα και περισσότερες πτυχές της ζωής μας. Κάτιον οποίο είχαν προσαγγίσει οι πολιτικάντες, μέσα από τις απειλές που είχαν εκτοξεύσει περί πάταξης των "κουκούλων", των μέσων αντιπληροφόρησης, των διαδηλώσεων. Οι υποσχέσεις τους τον τελευταίο καιρό φαίνεται να τηρούνται...

ΕΠΠΕΔΟ 2ο: κρατική τρομοκρατία εν δράσει- άμεση καταστολή

Η απρόκλητη αστυνομική βία, η εκδικητικότητα και η ομπρία σε βάρος συγκεκριμένων ανθρώπων δεν χρειάζονται πλέον παρά σε εκείνη την περίπτωση που η γενικευμένη καταστολή δεν κατορθώνει να εγκλωβίσει όλους τους καταπιεσμένους στον κλοιό της κρατικής νομιμότητας, ή επιδιώκει να αποσπάσει εκβιαστικά από αυτούς εγγυήσεις νομιμότητας στο μέλλον. Η δξανση της καταστολής των εργατικών και λαϊκών σγώνων (κατασταλτικές επιθέσεις ενάντια σε συγκεντρώσεις συνελεύσεων γειτονιάς, ενάντια σε μαθητές και μαθητικές καταλήψεις, δημοσιοποίηση φωτογραφιών συλληφθέντων διαδήλωτών από την απεργία, επιθέσεις των ΜΑΤ και συλλήψεις εναντίον ναυτεργατών), η κυβερνητική συγκάλυψη στη δράση της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, η αμφισβήτηση του δικαιώματος της ελεύθερης διαδήλωσης, εκαποντάδες «προληπτικές» προσαγωγές και συλλήψεις, είναι ποιοτικά χαρακτηριστικά που μαρτυρούν την δλο και μεγαλύτερη αυταρχικοποίηση του καθεστώτος, στην προσπάθεια του να διατηρήσει τα κεκτημένα του. Και όλα αυτά μια περίοδο που φαίνεται ότι η αναισθητοποίηση του πληθυσμού από τους έμμεσους κατασταλτικούς μηχανισμούς σε και προς χάριν της μη αντίστασης και πολιτικής του αδρανοποίησης, δεν έχει λειτουργήσει τόσο αποτελεσματικά όσο οι εξουσιαστές θα επιθυμούσαν.

Η δξανση της καταστολής των εργατικών και λαϊκών σγώνων έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό. Τα περιστατικά που έχουν συμβεί τον τελευταίο καιρό αποτελούν την πιο απροκάλυπτη έκφραση της βίαιης κατασταλτικής πολιτικής. Η επιθέση σε καταλήψεις και στέκια μπορεί να ειδωθεί σαν το πρώτο βήμα σε αυτή την προσπάθεια αποσιώπησης των κοινωνικών σγώνων, που έκανε η νέα κυβέρνηση. Θεαματικές είσοδοι σε καταλήψεις, προσαγωγές και συλλήψεις συμμετεχόντων σε αυτές με ταυτόχρονη επιβολή εγγυήσεων για την απελευθέρωση τους αποτέλεσαν κάποιες από τις πρώτες απόπειρες των εξουσιαστών να κάμψουν το ηθικό των αγωνιζόμενων. Εδώ τίθεται το ζήτημα της κατασκευής στοιχείων: για την ποινική δίωξη των ατόμων καθώς και η απόκρυψη άλλων που θα οδηγούσαν στην αθώωση των κατηγορουμένων. Εδώ συμπεριλαμβάνεται ο εκφοβισμός των μαρτύρων όπως και η χρήση βίας. Οι συνεχείς συλλήψεις ατόμων και μελών ομάδων, οργανώσεων ή συλλογικοτήτων με πλαστές κατηγορίες διενεργούνται, δχι απαραίτητα με την ελπίδα αποκόμισης κάποιας καταδίκης αλλά απλώς για την παρενόχληση, την αύξηση της παράνοιας, τη δέσμευση-ομηρία αγωνιστών με μια σειρά από προαποφασισμένες προφυλακίσεις και προκαταρκτικές διαδικασίες: και βέβαια για την αφάιμαξη των πόρων τους μέσω των εγγυήσεων και των δικαστικών εξόδων. Όσα δε μπορεί να πετύχει η εξουσία με την απειλή της φυλάκισης, έρχεται σε δεύτερο χρόνο να τα πραγματοποιήσει η δικαιοσύνη με τα δικαστικά όργανα (δικαστές, ανακριτές, εισαγγελείς). Μια "ανώτερη κάστα", που έχει το δικαίωμα να κρίνει τις επιλογές μας, και να μοιράζει απλόχερα χρόνια εγκλεισμού, ως εκδίκηση σε αυτούς που αφήφησαν τους νόμους. Βέβαια ακόμα και σε αυτό το επίπεδο οι εξουσιαστές μέσω των μακριών χεριών και των πιστών τους οργάνων θα δώσουν ακόμα μια "ευκαιρία" στον αιχμάλωτο να "βελτιώσει" τη θέση του, να συνθηκολογήσει, να υποταχτεί απέναντί τους και να αρνηθεί όλες τις αξίες που μετουσίωσε σε πράξη, σε δλα συντά που κάνουν περήφανη και αξιοπρεπή τη στάση ενός επαναστάτη.

Η πρωτοφανής αντιμετώπιση των 15 συλληφθέντων της αντιφασιστικής μοτοπορείας και η κατάφορη παραβίαση των δικαιωμάτων τους είναι ενδεικτική της βαρβαρότητας με την οποία αντιμετωπίζονται δσοι-ες αντιστέκονται στις πολιτικές της φτώχειας και του ρατσισμού. Είτε είναι εργαζόμενοι των ναυπηγείων, είτε μαθητές που κάνουν καταλήψεις, είτε αντιφασιστές που υπερασπίζονται μετανάστες, κινδυνεύουν να βρεθούν στο κρατητήριο ή σε κάποιο νοσοκομείο, από αστυνομικό γκλοπ. Η απόδοση βαριών κακουργηματικών κατηγοριών και τα βασανιστήρια τόσο σε βάρος των συλληφθέντων συντρόφων και συντροφισσών της αντιφασιστικής μοτοπορείας όσο και σε βάρος των προσαχθέντων και των 4 συλληφθέντων μετά την επίθεση των ΜΑΤ στη συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια την Δευτέρα 1 Οκτώβρη, καθώς και η δεύτερη επίθεση των ΜΑΤ στους αλληλέγγυους την Πέμπτη 4 Οκτώβρη είναι μέρος της απόπειρας τρομοκράτησης δσων δεν σκύβουν το κεφάλι και αγωνίζονται ενάντια στις πολιτικές και οικονομικές ελίτ. Η πορεία της Κυριακής καλέστηκε μετά από τους βανδαλισμούς που υπέστη το κέντρο της Τανζανικής κοινότητας από μια ομάδα 80-100 ατόμων, σε κεντρική συνοικία της Αθήνας κοντά στον Άγιο Παντελεήμονα, ένα προπύργιο της Χρυσής Αυγής, όπου υπήρξαν πολλές βίαιες επιθέσεις κατά μεταναστών. Είναι ένα μήνυμα εκφοβισμού προς τα πλήθη των ανθρώπων που δεν συναίνονται στο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής. Προς απάντηση των ιαχυρισμών αυτών, ο Χρήστος Μανούρας, εκπρόσωπος Τύπου της Ελληνικής Αστυνομίας, δήλωσε: «Δεν υπήρξε καμία χρήση βίας από αστυνομικούς εναντίον οποιουδήποτε στην ΓΑΔΑ. Η ελληνική αστυνομία θα εξετάσει και θα ερευνήσει σε βάθος κάθε αναφορά σχετικά με χρήση βίας από Αστυνομικούς, εάν προκύψουν ευθύνες, η αστυνομία θα αναλάβει την επιβεβλημένη πειθαρχική διωξη κατά των αστυνομικών που θα ευθύνονται. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η ελληνική αστυνομία σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και δεν χρησιμοποιεί βία.» Φυσικά το συγκεκριμένο θέμα αποσιωπήθηκε από τα εγχώρια, καθεστωτικά ΜΜΕ, των οποίων τον ρόλο αναλύσαμε ανωτέρω. Το οξύμωρο είναι ότι, παρά την σιωπή ίχθυός που τηρήθηκε στα έσωθεν, η ειδηση έκανε το γύρω του πλανήτη εφιστώντας την προσοχή στα βασανιστήρια που βίωσαν οι αντιφασιστές, αλλά και στην αλληλεξάρτηση αστυνομίας και εξτρεμιστικής δεξιάς.

Εν δψει του ερχομού της Α. Μέρκελ στη χώρα γίναμε μάρτυρες της αποδοχής από το επίσημο κράτος του πραγματικού του ρόλου. Αυτού του απροκάλυπτου εξουσιαστή. Η απόφαση της αστυνομίας για απαγόρευση των διαδηλώσεων διαμαρτυρίας στην Αθήνα λήφθηκε ως εξαιρεση του κανόνα του άρθρου 11 του Συντάγματος (ελευθερία συναθροίσεων), και βάσει του χουντικού νομοθετικού διατάγματος 794/1971 "Περί δημοσίων συναθροίσεων", που ουδέποτε καταργήθηκε. Ποτέ από το 1974 δεν έχει εφαρμοστεί αυτή η διάταξη σε τέτοια κλίμακα. Είναι η 1η φορά εδώ και 38 έτη.

Θέση

Η δρομολογημένη καταστολή και οι επιχειρήσεις της όχι μόνο δεν θα κοπάσουν, αλλά κλιμακώνονται μέρα με την ημέρα. Σε αυτό, εκτός από τα δεδομένα, συνηγορεί και η πρόσφατη επίσημη έκφραση "αλληλεγγύης" τμήματος της αριστεράς προς τα αστυνομικά σώματα. Κάθε πρόκληση για αγώνα ή εγχείρημα αντίστασης θα διαδραματίζεται σε ένα όλο και πιο ρευστό και με εκρηκτικές δυνατότητες περιβάλλον. Απαιτείται η επαγρύπνηση της συνείδησης που δεν θα θεωρεί την καταστολή σαν ένα πρόσκαιρο φαινόμενο εμφανιζόμενο σε "εξαιρετικές συνθήκες" αλλά σαν μια πρακτική, ταυτόσημη της λειτουργίας του κράτους και της δημοκρατικής διαχείρισης. Ο αγώνας εναντία στο κράτος, τον καπιταλισμό και τους ταγματασφαλίτες λακέδες τους δε θα είναι εύκολο εγχείρημα. Η αποφασιστικότητα για την συνέχισή του οφείλει να μην κάμπτεται από την κρατική καταστολή, οποιοδήποτε και αν είναι το κόστος που επιδιώκουν να μας επιβάλλουν. Από τη σκοπιά του αγώνα μας και απέναντι στη γενικευμένη, ενιαία και αδιαίρετη καταστολή, βρισκόμαστε στο πλευρό όλων εκείνων των αγώνων που αποτελούν τροχοπέδη στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου και αλληλέγγυοι με δλούς τους αγωνιζόμενους ανθρώπους που δοκιμάζονται από την κρατική τρομοκρατία, συνεισφέρουμε λόγω και έργω στον κοινό αγώνα για να μην αφεθεί κανένας κοινωνικός αγωνιστής όμηρος στα χέρια του κράτους.

Ομάδα ελευθεριακής σκέψης 'Negrongojo' 13/10/2012 Κορυδαλλός

Συστημική Ανατομία

Εισαγωγή

Στο παρακάτω κείμενο θα προσπαθήσω να αναλύω την ανατομία του συστήματος που καταδύναστεύει τις ζωές όλων μας. Το κείμενο θα αναλύσει την δομή και σύνδεση των κομματιών αυτών που αποτελούν ένα σώμα. Ένα Φραγκεντάν που δεν αποτελεί φαντασιακό δημιούργημα αλλά υπαρκτό εχθρό. Ένα δημιούργημα του καπιταλισμού αλλά και τις ίδιας της κοινωνίας.

Στις παρακάτω γραμμές θα δούμε τελικά δύο σώματα. Θα μπορούσε κανείς να πει δύο υποκείμενα. Το σύστημα (κομματικό οικονομικό, πολιτικό κτλ.) και σε σύνδεση αλλά και αντιδιαστολή, τον άνθρωπο σήμερα. Τον αγανακτισμένο τον εξαθλιωμένο τον επηρεασμένο από τις εικόνες λέξεις και οσμές, ακέφεις και συναισθήματα που προβάλλει το πρώτο σώμα. Από την αποτέλεσμα σήμερα αυτό που ονομάζουμε κράτος και κοινωνία. Που συναντίται και χωρίζεται το ανθρώπινο από το απάνθρωπο. Θα προσπαθήσουμε να βρούμε μαζί τι είναι αυτό που κάποιοι ονομάζουν ιό που μολύνει το σώμα. Οι συνειρμοί διαβάζοντας αυτές τις γραμμές φαντάζουν λίγο αλλοπρόσαλλες ίσως και σουρεαλιστικές. Άλλα κάπως έτσι θα βρούμε την διέξοδο από ένα κόντρα που φαντάζει τρελός..

Ως παράδειγμα θα δούμε ένα σκελετό. Θα προσδώσουμε σε σημεία του σώματος, συνόματα διαδικασίες και θεσμούς.

Μυαλό Και Αίμα

Το μυαλό είναι το κεντρικό εργαλείο του συστήματος. Χωρίζεται σε συνειδητό και ασυνειδητό. Το εκούώνιο και το οικούνιο. Στην περίπτωση μας τα υποκείμενο παρουσιάζει ανωμαλία. Στο μυαλό του παρατηρείτε πλήρης ανυπαρξία ασυνειδήτου. Ότι κάνει είναι υπολογισμένο και γιατί είναι και επικίνδυνο. Το υποκείμενο παρουσιάζει και μια ακόμα ανωμαλία. Δεν φαίνεται να υπάρχει συναισθηματικό κέντρο. Έλλειψη τύψεων αγάπης, ονείρου. Πλημμυρισμένο από εγκωισμό εγκεντριού εκδικητικότητα και νιακισσιαμά παρεύεται με ένα στόχο και μόνο Τα ΚΕΡΔΟΣ.

Όλο το σώμα πρέπει να εκτελεί εντολές. Το σώμα σκύβει στο θέλω του μυαλού Θα κάνει τα πάντα το σώμα για το κέρδος. Θα γεννήσει καρκινώματα αρρώστιες. Άλλα θα συνεχίσει να ζει. Θα συνεχίσει γιατί τρέφεται από την αρρώστια του. Μέσα στην παραίσθηση της επίτευξης του στόχου του είναι ικανό να σκοτώσει να ξεπουλήσει. Ποιος είναι όμως το μυαλό ??

Το μυαλό του συστήματος είναι η άρχουσα τάξη. Αποτελούμενη από τα αφεντικά και τις δομές που αυτά κατέχουν. Το χρήμα το ΑΙΜΑ που διατρέχει το τέρας από πάνω ως κάτω. Το χρήμα είναι γέννημα αυτού του νοσηρού εγκέφαλου. Η απολυτή ιδέα που χιωρίς αυτήν δεν ζει τίποτα. Το μυαλό έπεισε το σώμα ότι το χρειάζεται. Η πλάνη ο ψεύτικος κόσμος του καπιταλισμού, η παραισθηση γίνεται αναγκαία. Το αίμα –όσο και να έχει δεν του φτάνει.. Οταν δεν το βρίσκει το κλέβει. το απομυζά. Αφήνοντας πίσω του κουφάρια. Δεν διστάζει να υπολογίσει τις ζωές στο μαυροπίνακα με αριθμούς.. Το αποτέλεσμα.. Νεκροί, πόλεμοι ψυχιστρεία, κελιά, βασανισμοί φτώχεια πείνα, ανεργία μέτρα, δείκτες, χρηματιστήρια, θλίψη, φόβισ. Τα αφεντικά θα σκαρφιστούν κανόνες . 15 λεπτά διάλειμμα και τα κεφάλια μέσα.

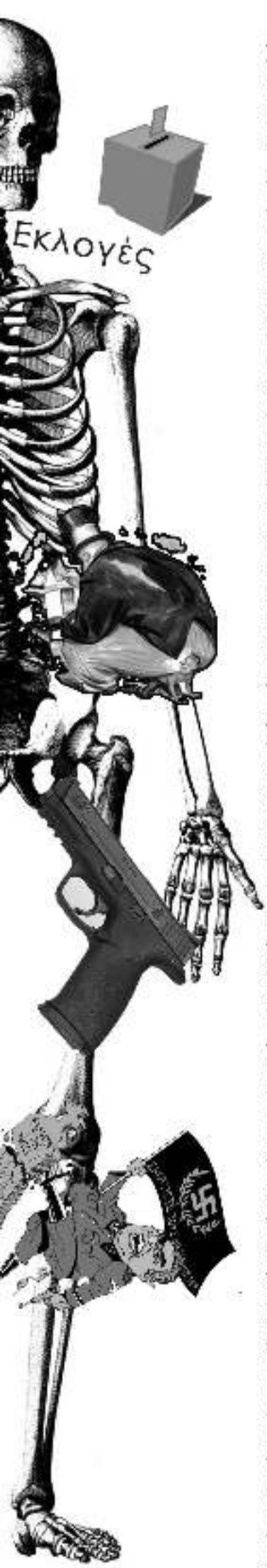
Ένδοξο παρελθόν, λάβαρα, σημαίες αξίες και ηθική, νομιμότατα και νομιμοφροσύνη. Πρέπει να ακολουθήσουμε πιστά αλλιώς τα δργάνα μπαίνουν σε δράση .Η καλοκουρδιαμένη μηχανή βρυχάται.

Μάτια Αυτιά Μύτη Στόμα Γλωσσά

Άμεσα συνδεδεμένα με το μυαλό τα μάτια. Εδώ μπαίνει και το τρίτο μάτι. Η αναλυτικότητα και η μεθοδικότητα που απαιτείται για το κέρδος. Αυτό απαιτούν και τα αφεντικά από όλους.

Τα μάτια του κράτους βλέπουν παρακολουθούν και τα μυαλό καταγράφει. Χαράσσει το μυαλό την αντεπανάσταση ,την αντί εξέγερση. Τα μάτια του κράτους οι κάμερες, οι ρουφιάνοι ,οι ταμπέλες στο κούτελο ,οι ταυτότητες ,οι χαρτουρες,. Φυτρώνει παντού το μάτι. Ανοιγοκλείνει και τραβάει στάσεις στο φίλμ της ιστορίας. Μερικές φορές θολές όλες δεν θα σταματήσει ποτέ

Δεν θα σταματήσει ο ασφαλίτης, δεν έχει ενδοιασμούς του σύστημα. Το κέρδος βλέπεις, το αίμα πρέπει να κυλήσει και να θρέψει το σώμα. Αυτά κολλημένα στις ράγες τις κοινωνίας αφούγκράζονται τις κραυγές μας. Ξέρουν ποτέ θα έρθουμε ποτέ θα εκτροχιαστούμε.

Ας μην διαλέξουμε τις ράγες, αλλά τα βιουνά, τα χωρόφια, τα εργαστάρια, τα σχολεία, τους δρόμους για να επιτεθούμε στους σταθμούς.

Το στόμα του τέρατος βγάζει όναρθρες κραυγές μερικές φορές. Το στόμα του χαφίε στην τηλεόραση μιλάει με γυαλισμένα λόγια για το σύστημα. Τι καλοί οι βουλευτές, τι καλοί οι μπάτσοι. Όμορφος ο κόσμος που δημιούργησαν για πάρτη τους. Και συ πρέπει να τον υιοντήσεις, να τον κρατήσεις σε μια ιαυρραπία. Με τον ιδρύτα σου, με την δουλεία σου συντηρούνται όλοι τους. Όταν αποφασίσεις να σταματήσεις θα πέσουν. Το στόμα ξέρνα φοβερές, απειλές. Το στόμα διδάσκει ιστορία, των νικητών τα κατορθώματα. Η γλώσσα έχει διπλή δουλειά. Να λέει τα λόγια των μεγάλων, των "σοφών" αλλά και να γλύφει διαρκώς τα αφεντικά. Έτοι την έμαθαν, έτοι κάνει. Η θεσούλα στα VIP θέλει θυσίες, τα λειπτά στην τοπέη με αίματα είναι βαμμένα. Συνήθως από τα γόνατα τρέχει το αίμα. Είσαι σκυμμένος αδερφέ? Έγινε συνήθειας η κατάντια. Και αυτοί γελούν μπροστά σου.

Και η μύτη. Οσμίζεται το φόβο σου, την ανάγκη σου, το τέρας. Και σου παρέχει απλόχερα το δίσκα με τα χάπια. Σε κοιμίζει, σε νανούριζει το σήριαλ. Θα σε τρελάνει το δελτίο των οχτώ. Οσμίζεται τα τέρας το αίμα που τρέχει στο δρόμο και αφιονίζεται. Θέλει να σε καταστρέψει, να σε λιώσει. Και αμολάει τα λαγωνικά του, να σε ξετρυπώσει. Να μπει στο σπίτι σου, να μπει στις καταλήψεις, στα στέκια, να μπει στα πάρκα με τα χάπια του. Να μοιράσει πρέζα στα σχολεία να σε κάνει μάγκα και σένα, αφεντικό στο μαγαζάκι σου. Να σου δώσει δάνεια, κάρτες, κινητά με ιντερνέτ, γκατζετάκια, ρούχα, αυτακίνητα. Όλα μετά θα τα χριωτάς σε αυτάυς. Και άμα ταλμήσεις να σηκώσεις κεφάλι, όμως δεν μπορείς να ξεπληρώσεις θα μπεις στο κρεβάτι του Προκρούστη. Στην λαιμητόμο της άθλιας πραγματικότητας που κρύβονταν πίσω από το make up.

Χεριά

Δυο χέρια στιβαρά έχει το τέρας. Μηχανικά και ενισχυμένα. Με τον ματαζή στην πρώτη γραμμή και τον δημοσιογράφο στην δεύτερη. Με τα γκαλόπτ και τα δακρυγόνα θα σε κάνουν καλά. Με το ζύλο και την βία γεννηθήκαν τα κράτη, κερδήθηκαν τα εδάφη. Με το φασίστα στα στενά και τον ασφαλίτη αλαμπρασέτα. Θα σε χτυπήσει το χέρι μόλις μιλήσεις. Μόλις αντιληφθείς τι γίνεται και αντιδράσεις. Θα μπει στο μαγαζί ο φασίστας, θα πουλήσει πραστασία, θα απειλήσει θα μαχαιρώσει. Έτσι ήταν πάντα. Οι αυταπάτες σου, τους οπλίζουν τα χέρι. Εσύ τους άφησες να γυρίζουν στα στενά και να τρομακρατούν. Εσύ τους άφησες να σε αγκαλιάσουν. Κόψε το χέρι από το σβέρκο γιατί έρχεται για σένα. Δεν θα την γλιτώσει κανείς. Έτσι ήταν πάντα. Ή με μας με τους άλλους. Στα δάκτυλα του χεριού τα κόμματα, οι τράπεζες, οι υποσχέσεις. Σε κρατούν δέσμιο. Σε σφίγγουν. Μην ξεχνάς ότι εσύ το πρότεινες το χέρι μπροστά τις πιο πολλές φορές. Κάπι ζήταγες, κάπι ποθούσες. Δεν πάλεψες άμως, να το πάρεις. Είδες τα δύσκολα και πήγες στα έγκολα. Δώστε μου σήμερα δανεικά και βλέπουμε. Στα δάκτυλα του χεριού η εκκλησιά. Μέτρα τα αιμαρτήματα και σε δείχνει με την κουκούλα. Πάντα έτσι έκανε. Δίπλα δίπλα με κάθε λογής εξουσιαστή συμπαρατάχτηκε και συμπορεύτηκε. Έβγαλε χρήμα, Γή και ουρανό. Κανάλια, ραδιόφωνα. Να ενισχύσει την κοινωνική συνοχή της συνένοχης. Να ενισχύσει την πατρίδα και την εθνική αυμφιλίωση. Την εθνική ενότητα υπό την σκέπη ενάς θεού, που έχει το πρόσωπο του ταγματασφαλίτη στις μνήμες μας. Το πρόσωπο του ρατσιστή, του κοιλαρά με το πουγκί στην μέση και τα χρυσόβουλλα του πασά στις θυρίδες της εθνικής τράπεζας. Αυτά τα ίδια δάκτυλα χαϊδεύουν τα παιδάκια. Χτυπάμε τα παιδάκια. Προστάζουν υπακοή στον άντρα, υπαταγή στις εντολές του σεξιστή.

Κορμός

Εδώ έρχεται και η έννοια του εθνικού κορμού ίσως. Στο κορμό όλοι εμείς. Όλοι εμείς που χτυπάμε βάρδια με τις αγωνίες. Εκεί φωλιάζει η ζωή. Εμείς γυρνάμε κάπου εκεί μέσα. Αυτή είναι η αλήθεια όσο και αν πόναει (κατ εμέ). Εσείς που ακόμα κοιμάστε το ύπνο του δικαίου. Που ζέτε με μια ελπίδα μάταιη διότι όλα μαγικά θα αλλάξουν. Ότι μαγικά θα γίνεται κύριες του Καλωνακίου. Με πληρωμένα πτυχιά και χαρτά αξίζετε το σεβτασμά. Σκατά αξίζετε. Είστε ένα τίποτα. Χωρίς παιδεία, χωρίς άλιες και ηθική, περιφέρεται το κορμί σας στα κωλάδικα της σαρδελοποίησης και τις ανούσιας διασκέδασης. Δεν δημιουργείται τίποτα. Απλά ταΐζεται το τέρας, δίνεται αέρα στα πνευμονία του, με τις κουρασμένες σας ανάσες. Μέσα από την δουλεία καθόμαστε και λέμε μάλιστα κύριε, διότι πείτε κύριοι. Εμείς είμαστε ο αέρις που κινεί τα πνευμάνια. Όσο η κιρδία σου είναι αφιγμένη, η κιρδία του τέρατος κτυπάει και δίνει το ρυθμό. Το ρυθμό της εξουσίας, με αυτό το ρυθμό περπατάνε οι στρατοί, περπατάνε τα στρατιωτάκια κάθε είδους.

Με αυτό το ρυθμό χτυπάμε οι μηχανές στα εργοστάσια, τα τύμπανα στην γαλέρα.
Στα σωθικά του τέρατος αλέθονται οι καπακήσεις του λαού. Σε αυτό το στομάχι με τα οξέα. Τους νόδους και τους κανδάνες. Εκεί απην βουλή των Ελληνικών συμφερόντων βγαίνουν τα σοφίσματα, και εκεί γράφεται για άλλη μια φορά η ιστορία τους. Μέσα από και θα αποφασίσουν την μοίρα του. Αυτά είναι τα σωθικά του τέρατος, τα γραφεία, τα υπουργεία, οι συσκέψεις στο μέγαρο Μαξίμου, οι αποφάσεις που περνούν σάρκα και οστά στην κάθε σου μέρα. Όλες οι απέλειωτες ώρες στην ουρά του οατδ, του ΙΚΑ, για να πάρεις μετά την κρυάδα. Δεν έχει δουλειά εδώ, δεν έχει επίδομα εδώ, δεν έχει φάρμακα εδώ, δεν έχει ζωή πια εδώ. Στην πραγματικότητα αυτό σου λένε. Ότι είναι νεκροί άλλαι τους. Εσύ απλά καυβαλάς την κάσα, και κλαίς τα περασμένα μεγαλεία.

Πόδια

Τα πόδια του τέρατος η κάλπη. Η δημοκρατία. Η συμμετοχή. Κάθε τέσσερα χρόνια σε καλούν να πάρεις την απόφαση. Κάθε τέσσερα χρόνια εξαργυρώνεται η προπαγάνδα. Μαζεύεται το κοπάδι γύρω από την ταϊστρα των υποαχέσεων. Θα σε βάλουν απην θεσούλα, θα σε φτιάξουν με εκείνη την άδεια για το αυθαίρετο. Βγάλε μας εσύ και δεν θα μείνεις έκτος... και συ το παίρνεις το μαχαίρι και αρχίζεις και το δείχνεις στην γειτονιά, το στρίβεις στις πληγές σου σαν φάρμακο. Ζεις και υπάρχεις σε βάρος των άλλων εκείνη την στιγμή. Μόλις πέσει το φακελάκι στο κουτί, μια βόμβα πέφτει στην κοινωνία. Πόσοι άνθρωποι θα χάσουν τα πάντα από την δίκη σου απόφαση;. Ναι εσύ το προκάλεσες.

Μετά θα πας στην απεργία. Σου είπαν ψέματα ε; Σε πούλησαν ε?? δχι δεν σε πούλησαν. Δεν έχουν πόδια δικά τους, σε έκαναν δεκανίκι τους. Το ήξερες από την αρχή. Σαράντα χρόνια τώρα, το είδες πολλές φορές. Τα πόδια τα πήλινα περιμένουν μια κλοτσιά. Μονό μια, και όλα θα αλλάξουν. Πρέπει να το νιώσεις ότι μπορείς να το πιστέψεις. Αυτήν θα είναι η μεγαλύτερη κλοτσιά που θα δώσεις. Θα ανακαλύψεις πόσοι θα είναι διπλα σου. Θα είναι χιλιάδες. Περνά απέναντι, δάσε το τέρας μονδ του. Έλα στις καταλήψεις, στα στέκια, στις συλλογικάτητες Από και θα ξεκινήσεις τα ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ!!

Τον φασισμό δεν τον ψηφίζεις ..τον ΤΣΑΚΙΖΕΙΣ !!

ΦΕΡΕΡ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

«Η εκπαίδευση σημαίνει σήμερα δαμάζω, εκπαιδεύω, εξημερώνω. Έχει μια και μόνο πολύ συγκεκριμένη ιδέα και θέληση, να κάνει τα παιδιά να συνηθίσουν στην υπακοή, να πιστεύουν και να σκέφτονται ακολουθώντας τα κοινωνικά δόγματα που επικρατούν. Δεν ενδιαφέρεται να υποστηρίξει την αυθόρυμη ανάπτυξη των ικανοτήτων του παιδιού, δεν το αφήνει ελεύθερο να αναπτύξει τις φυσικές του ανάγκες, τις πνευματικές και ηθικές. Πρόκειται μόνο να τους επιβάλει μια διαφορετική σκέψη έτσι ώστε να διατηρηθεί για πάντα το σημερινό καθεστώς. Θέλει να δημιουργήσει ένα άτομο στενά προσαρμοσμένο στον κοινωνικό μηχανισμό. Επαναλαμβάνω το σχολείο δεν είναι τίποτα άλλο από ένα όργανο καταπίεσης στα χέρια των κυβερνώντων. Αυτοί δε θέλησαν ποτέ την ανύψωση του ατόμου αλλά τις υπηρεσίες του, για αυτό είναι μάταιο να ελπίζεις στα κατασκευασμένα από την εξουσία σχολεία»

(Φρανσίσκο Φερέρ 1912)

Γεννήθηκε στην Αλέγια της Βαρκελώνης. Νέος εργάστηκε ως ελεγκτής σε ένα τρένο για να μπορεί να βοηθάει τους πολιτικούς πρόσφυγες που διέσχιζαν τα σύνορα και στη συνέχεια μπήκε στη μασονική στοά. Πήρε μέρος σε μια δημοκρατική εξέγερση και το 1886 εξορίστηκε στο Παρίσι. Εκεί αρχικά δούλεψε ως γραμματέας και αργότερα δίδαξε ισπανικά με νέες και πειραματικές μεθόδους.

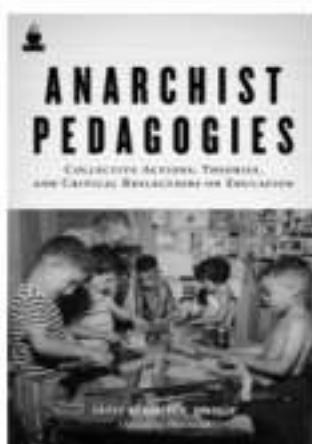
Το 1901 κληρονόμησε την περιουσία μιας μαθήτριάς του (Ερνεστίν Μολιέρ) και τον ίδιο χρόνο ίδρυσε τα πρώτα Μοντέρνο Σχολείο στη Βαρκελώνη, που ήταν ενάντια στο κράτος και την Εκκλησία. Ήταν μικτό (αγόρια και καρίτσα μαζί) και δεν υπήρχαν απουσίες, τιμωρίες, εξετάσεις και βαθμοί. Η ολική εκπαίδευση, ο αθεϊσμός, η επιστήμη, ο αρθολογισμός και η ελευθερία ήταν τα βασικά στοιχεία της παιδαγωγικής του. Έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στην πρακτική γνώση και γιαυτό τα μαθήματα γίνονταν συχνά στα εργοστάσια, στα μουσεία ή στην εξοχή. Γρήγορα το σχολείο απέκτησε 125 μαθητές. Για να εξασφαλίσει την αυτονομία του από το κράτος, το Μοντέρνο Σχολείο ήταν επί πληρωμή, αλλά ο καθένας πλήρωνε σύμφωνα με τις δυνατότητές του.

Το 1905 δημιουργήθηκαν σε όλη την Ισπανία περίπου 50 τέτοια σχολεία. Την ίδια χρονιά ο Φερέρ και 1700 μαθητές κατέβηκαν τη Μεγάλη Παρασκευή σε διαδήλωση υπέρ της ελευθεριακής εκπαίδευσης. Η κυβέρνηση διέταξε το βίαια κλείσιμό τους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ 'PAIDEIA'

«Έχουμε να φτιάξουμε ελεύθερα σχολεία, η εκπαίδευση είναι η βάση του αγώνα μας»
Matilde Felix Carrasquer

Το ελευθεριακό σχολείο 'Paideia' ιδρύθηκε το 1978 στην επαρχιακή πόλη Μέριδα της Ισπανίας και λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Η φιλοσοφία που διέπει το ελευθεριακό σχολείο είναι μια αναρχική φιλοσοφία που υπερασπίζεται πρώτα απ' όλα μια ηθική της αναρχίας. Σκοπό έχει την δημιουργία ενός τύπου ανθρώπου, που μέσα από την καθημερινότητα μαθαίνει να ζει, ζώντας σε ανθρώπινες σχέσεις διαμετρικά αντίθετες από τις καθιερωμένες. Από αυτές που έχει επιβάλλει ένα σύστημα εξουσιαστικό στην δομή του, φιλελεύθερο στην οικονομία του και πολύ περιορισμένο δημοκρατικά σε ότι αφορά το σεβασμό των ατομικών ελευθεριών. Το ελεύθερο σχολείο υπερασπίζεται τον αναρχισμό ως ουτοπία, θεωρώντας τον σαν μια ανθρώπινη διαδικασία εξέλιξης, δημιουργίας, αλλαγής, αναζήτησης και πολιτισμού με στόχο να παράξει ένα τρόπο σκέψης που επαναστατικοποιεί τις διαπροσωπικές σχέσεις και τις σχέσεις μεταξύ ομάδων, μέσα από μια διαδικασία εσωτερικής επανάστασης, για να μπορέσουμε να πραγματοποιήσουμε μια άλλη επανάσταση εξωτερική που θα προκαλέσει μια σημαντική μεταβολή στις υπάρχουσες δομές, στις σχέσεις και στους τρόπους επικοινωνίας.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ...

- Σου καλύπτει τις ανάγκες σου το σχολείο σήμερα; Αν όχι, τι θα ήθελες να διαφοροποιηθεί;

Το σχολείο θα μπορούσε να μας παρέχει περισσότερες καλλιτεχνικές δυνατότητες, όπως μουσική, Θεατρικές ομάδες. Έτσι οι μαθητές θα μπορούσαν να εξιστερικεύουν τα ουναιοθήματά τους. Θα θελα να έχουμε μια μεγάλη βιβλιοθήκη και ομάδες χορού.

- Σου αρέσει ο τρόπος διδασκαλίας του μαθήματος;

Όχι, θα προτιμούσα να υπάρχει περισσότερη κατανόηση. Επιπλέον, θα ήθελα να μας δινόταν η ευκαιρία να συζητάμε με τους καθηγητές για διάφορα θέματα, όχι μόνο αυτά των βιβλίων.

- Νομίζεις ότι ακόμα αναπαράγονται "ράλοι" που στιγματίζουν τους μαθητές και ορισμένες φορές τη ενήλικη ζωή τους;

Βέβαια! Πάντα υπάρχουν κακοήθεις άνθρωποι, οι οποίοι επιλέγουν να αποκαλούν τους συμμαθητές τους με διαφορετικές εκφράσεις, των οποίων η εξιστερική τους εμφάνιση, αλλά και οι απώψεις τους μπορεί να μην είναι αποδεκτές. Πιστεύω ότι τους στιγματίζουν και στην ενήλικη ζωή τους.

- Νιώθεις ότι μπορείς να εκφράσεις ελεύθερα τα πατεύω σου στα πλαίσια του σχολικού περιβάλλοντος, είτε με τη μορφή του λόγου, είτε με τη μορφή της συμπεριφοράς;

Όχι ιδιαίτερα. Δεν δίνετε στους μαθητές η δυνατότητα να εκφραστούν ελεύθερα, αφού εκείνοι δειλιάζουν με την ίδια της τιμωρίας. Δεν νομίζω, αλλά ούτε νιώθω ελεύθερη στις κινήσεις μου. Υπάρχουν ορισμένες φορές που οι καθηγητές δεν αφήνουν τα παιδιά να εκφραστούν ελεύθερα και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

- Συμφωνείς με τον ρόλο του 15μελους; Πιστεύεις πως οι μαθητές που είναι στο 15 μελες έχουν-ασκούν κάποιο είδος εξουσίας;

Δεν συμφωνώ με τον ρόλο του 15μελους στα σχολεία. Πιστεύω ότι υποβιβάζει τους υπόλοιπους μαθητές, οι οποίοι μπορούν από μόνοι τους να διεκδικήσουν τα δικαιώματα τους χωρίς εκπροσώπους. Τα παιδιά που είναι στο 15μελες "ζεχωρίζουν" από τους υπόλοιπους μαθητές. Θεωρούνται ανώτερα και έμπιστα χωρίς να έχουν κάνει κάτι ουσιώδες.

Μαθητές Γυμνασίου

Το σχολείο αντικατοπτρίζει την υπάρχουσα κοινωνία. Καθηγητές ως εξουσιαστικά μέσα, μαθητές ως παθητικοί δέκτες. Ένα ολόκληρο κοπάδι με τουπόπανη τον διευθυντή που εκφοβίζει και τρομοκρατεί τους μαθητές του. Μαθητές υποχρεωμένοι να υπακούουν τους κανονισμούς που τους επιβάλλουν δίχως δικαίωμα αντίρρησης. Περιορισμοί στην εμφάνιση, στην συμπεριφορά, στην προσωπική άποψη. Τμήματα γεμάτα φασιστοειδή που τρομοκρατούν άλλα και απειλούν όποιον παρεκκλίνει. Η διαφωνεί από τα δικά τους "εθνικά ιδεώδη". Ένα στρατόπεδο που κυριαρχούν αυτοί που υποκύπτουν στις καταπέσεις των υποτίθεται ανωτέρων. Μια αυλή περικυκλωμένη από κάγκελα που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τα κελιά της φυλακής. Και επειδή δεν μας αξίζει ένα τέτοιο σχολείο.

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΛΙΑ

Δεν θα μας τρελάνετε εσείς!

"Όλοι μαζί μπορούμε!

Χρυσάυγουλα, μπάτσοι, συριζαίοι, κκεδες βρέθηκαν μαζί στο Καλλιμάρμαρο. Για ποιό λόγο?? Γιατί άλλο!!?
Για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στα νέα μέτρα και το μνημόνιο. Ελλάς Ελλήνων Αντιμνημονιακών και έτσι η φάση. Κόβουν μισθούς = ψήφοι στο τσουβάλακι σκέφτηκαν τα κομματόσκυλα και αλαμπρατσέτα βγήκαν στο στίβο του σταδίου σε διαγωνισμό ξεφτίλας...

Kill your tv λέμε!!

Εχω την υποψία ότι η είδηση της κοπελίτσας στην Πάρο εχει εκπληρώσει προ πολλου τον στόχο της...Ισως γι αυτο να μην μαθαίνουμε πως παει η υγεία της.Ισως γι αυτο και "ο δράκος" να μην ενδιαφερει κανεναν πια.....Μεχρι να ξαναχρειαστεί το συστημα βέλος στην φαρέτρα του, τα φωτα επεσαν. Και οποιος δεν το καταλαβαίνει, καληνυχτα.Μόνιμη.

Δεν κολώνει!!

Ο Μπένι είναι γάτος με πέταλα. Άλλαξε το σήμα του πασοκ με αυτο (δεξία). Σαν πριονοκορδέλα δεν είναι?. Έτσι!! Σωστά! Αλήθειες λένε τα παιδία, εστω για μια φορά στην ζωή τους, μας δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο. Κοψανε κόψανε σου λέει τι να κρυβομαστε τώρα. Οι φήμες για διπλό cd με τον Θανάση Ηλία και τον Μπένιζέλο σε μεγάλα σουξέ ειναι αλήθινές. Προλάβετε!!!

Παπάδες και παληκάρια !

Για να μην ξεχνάει η εκκλήσια τις παραδόσεις της είπε να αγκαλίασει τα παιδια της ΧΑ. Λέφτα και αλληλεγγυη λοίπον στους αντισυστημικους. Λόγους πύρινους στο Γράμμο και άλλα φεδρά. Οι πράοι χριστιανοι σε ρόλο τραμπούκου. Η ιστορία επαναλαμβάνεται κάθε μέρα. Γρηγορείτε σύντροφοι, παρτε παλούκια απο τίμιο ξύλο!

Μάλλον με γουστάρει σύντροφε η δική σου Κνιτισα!
Ριγη συγκίνησης επτροκάλεσεν εις τους κομμουνιστάς απανταχώθεν της χώρας η εμφάνιση του συντρόφου Lada Nivo στο φεστιβάλ της ΚΝΕ. Παλαιά αλλά και νέα μαχητικά ταξικά τραγουδία της εργατιάς εξεσήκωσαν την φοιτητιώσα νεολαία. Σε δηλώσεις του ο τραγουδοποιός στηλιτευσε την στάση του κατεστημένου ως προς το προσωπικό του επειδη "ειμαι κομμουνιστης" και γιαυτο τον λασπωλογούν. Πάρτυ συμπαράστασης έλαβαν χωρα στην πλατεία Επανάστασης στην Κούβα. Εμπρός λας μην σκήβεις το κεφάλι, πίες και συ το milko σου τα λέμε αυριο πάλι!!!

Χέστον και δεν έχουμε πρόμπτλεμ

Φασιστες τίμουν την Παναγία με πογκρομ, κλώτσανε με μπριο χαρτόκουτα. Σατανιστές και ελληνόψυχοι περιφέρουν εικόνες και λαγούς με πετραχήλια. Κάνουν δηλώσεις και ο ελληνάρας χειροκροτεί σαν πρεζάκιας. Παιδιά της φάπας, με ασυλία και μπατσοφυλακή βγάζουν τα αποθειμένα του σχολειού ,οπου δεν μίλαγαν γιατί έπεφτε φατούρο παλαβό. Η μετενσάρκωση κάθε βλαμμένου ανέραστου συμπλεγματικού νεοέλληνα. Μια ειναι η οδός....

Γιου νόσου Μπακούνιν ?? ΟΠΛΑ ! ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ψάξτε να βρείτε το βίντεο με τίτλο Αναρχοπαππούς στο youtube. Ισπανοί ακτιβιστες κανουν ντοκυμαντερ για την ελλάδα και πανε σε μια λαϊκή αγορά. Εκει συναντουν τον παππου της καρδιας μας. Αφου τους αναλυεί την οικονομικη κατασταση στην ευρωπη, τους δίνει και την λύση. Μπακουνιν αδερφε!! Έχεις λεφτα θα σου παρω το κεφάλι!! Ισπανία ,Ιταλία, Ελλάδα και Πορτογαλία ,παρτε οπλα και μαχαιρια!! Το πάθος για την λευτεριά ειναι δυνατότερο απο τα γηρατειά, σου λεω.. και απο κατω αλλος ενας παππους με νεύρα!!

KAI KATI ΕΞΥΠΝΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΧΡΟΝΙΑ...

Έριξε χυλόπιτα η Λόλα στον Καρνεισον τσακίστε τους φασίστες με ρόπαλα του baseball!!!!

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Έχοντας μια στοιχειώδη γνώση της ανθρωποκεντρικής θεώρησης που διαπερνά το σύνολο της ζωής μας από άκρο σε άκρο του πλανήτη θέλουμε να διατυπώσουμε μερικές παραπρήσεις-σκέψεις πάνω σε γεγονότα που σηματοδοτούν εξελίξεις.

Καθώς, όπως διαφαίνεται, η Ευρωπαϊκή Ένωση περνά σε έναν ΜΕΣΑΙΩΝΑ των τραπεζών, από την άλλη στον Αραβικό και Μουσουλμανικό κόσμο να βγαίνει από ένα ΜΕΣΑΙΩΝΑ. Η συνάντηση αυτών των δύο καταστάσεων πιθανόν να φέρει κάτι νέο για όλο τον πλανήτη αν ξεπεραστούν τα τεχνητά όρια και φραγμοί που θέλουν να θέσουν οι εξουσιαστές εκατέρωθεν.

Και για να εξηγήσουμε τι εννοούμε ΜΕΣΑΙΩΝΑ, προς αποφυγή παρεξηγήσεων, λένε για το διάστημα εκείνο μεταξύ δύο εποχών, π.χ. Αρχαιότητα-Αναγέννηση.

Όσον αφορά την Ευρώπη κάτι φαίνεται να κινείται, αν και πολύ θολό ή ελκόμενο από την εξουσία.

Άρα υπάρχει πολύς δρόμος ακόμα στα επιμέρους μονοπάτια σκέψης και δράσης. Στα δικά μας τώρα, οι μορφές που παίρνουν οι κινήσεις μας και τα αποτελέσματα τους οφείλουν να μας κάνουν πιο γνωστικούς αλλιώς τείνουμε στην εξαφάνιση και στην απορρόφηση από το σύστημα. Ιδιαιτέρα το αντιφασιαστικό πρόταγμα πρέπει να τύχει της αντίστοιχης προσοχής μας μιας και καθαρίζει ανθρώπους, ιδέες, κινήσεις, πράξεις κλπ. Απαιτεί την οπτική γωνία που θα το καθιστά μοχλό απελευθέρωσης και δεν το οδηγεί σε στείρες και αδιέξοδες αντιπαραθέσεις τόσο εσωτερικά όσο, και κυρίως, απέναντι στον αντίπαλο!

Υπάρχουν εξάλλου ένα σωρό πεδία που μπορούμε να εκδηλώσουμε την άρνηση μας στον εκφασισμό της κοινωνίας που θέλει ο κόσμος των τραπεζιτών-επενδυτών.

Έχουμε συνηθίσει να οριοθετούμε τη "ΔΥΣΗ" πέριξ του Ατλαντικού, τώρα δημιουργούμε τη "Μεσαίωνα". Σε πλανητικό επίπεδο μπορεί να συναντήσεις τη "ΔΥΣΗ" πλέον παντού, αφού μάχεται να δημιουργήσει την δική της εποχή, την Νέα Τάξη, τον δικό της "Μεσαίωνα".

Καθότι τυχαίνει να βρισκόμαστε στο επίπεδο εσωτερικών και διεθνών εξελίξεων, για άλλη μια φορά στην ιστορία, οι ανταλλαγές απόψεων και η ροή των δράσεων είναι από τα στοιχεία που θεωρούμε απαραίτητα στην κίνηση μας. Θα είμαστε χαρούμενοι να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος προς την κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Plus-

ΠΟΙΗΣΗ

Μας φοβούνται και μας
σκοτώνουν.

Φοβούνται τον ουρανό που
κοιτάζουμε,

φοβούνται το πεζούλι που
ακουμπάμε,

φοβούνται τα λόγια που
λέμε ο δυσ μας με φωνή
χαμηλωμένη,

φοβούνται τα λόγια που θα λέμε όλοι μαζί αύριο.

Μας φοβούνται, αγάπη μου,
κι όταν μας σκοτώνουν

νεκρούς μας φοβούνται πο πολύ. (Τ. Λειβαδίτης)

Οι αστυνόμοι παγιδευμένοι απ' το περίστροφο,

Οι γυναίκες απ' το φύλο τους,

Η δικαιοσύνη απ' τους νόμους,

Οι οργανώσεις απ' τις φράξεις,

Οι γιατροί απ' τα ηλεκτροσόκ. (Κατερίνα Γώγου)

Άσπρη είναι η αριά φυλή ,

Τα λευκά κελιά,

Το ψύχος,

Το χιόνι,

Οι άσπρες μπλούζες των γιατρών.

Τα νεκροσέντονα,

Η ηρωίνη,

Αυτά λίγο πρόχειρα για την αποκατάσταση του
μαύρου. (Κατερίνα Γώγου)

Όσες κι αν χτίσουν φυλακές κι αν ο κλοιός

στενεύει ,

Ο νους μας είναι αληταριό που όλο θα
δραπετεύει . . .(Θανάσης Παπακωνσταντίνου)

Ένα πρωί θ' ανοίξω την πόρτα και θα χαθώ
με τ' όνειρο της επανάστασης
μες την απέραντη μοναξιά των δρόμων που θα
καίγονται,
μες την απέραντη μοναξιά των χάρτινων
οδοφραγμάτων με τον χαρακτηρισμό –μην
τους πιστέψεις!- Προβοκάτορας. (Κατερίνα
Γώγου)

Αυτός εκεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος είχε μια
συγκεκριμένη ζωή με συγκεκριμένες πράξεις.
Γι' αυτό και η συγκεκριμένη κοινωνία για το
συγκεκριμένο σκοπό τον καταδίκασε σ' έναν
αόριστο θάνατο. (Κατερίνα Γώγου)

ΣΤΙΧΟΙ

Και μ' ανοχή δομή και όρια, σχέδια και άλλα εξαρτήματα προβάλλουν τα συνθήματα για ανάγκη της ζωής. (ΧΑΣΜΑ)

Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων εμείς καθόμασταν τα βράδια και ζωγραφίζαμε σκηνές απ' την αυριανή ευτυχία του κόσμου. "Ετσι γεννήθηκαν σημαίες μας. Θα βάλουμε μπροστά τη μαύρη και την κόκκινη σημαία μ' αγώνα η λευτεριά μας είναι αναγκαία. (ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΣΙΜΟΣ)

Imagine there's no countries. It isn't hard to do.
Nothing to kill or die for and no religion too. Imagine all the people living life in peace. (JOHN LENNON)

Με δίχως σημαίες και δίχως ιδέες, δίχως καβάντζα καμιά. Ντύθηκε η μέρα τα γούστα της νύχτας και η ψυχή μου πηδά στου απέραντου τη ψύχρα. (ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΣΙΜΟΣ)

Αντεκδίκηση και υπομονή. Παλεύουν χρόνια στο μυαλό μας και στη λογική , μα είναι λύτρωση μοναδική η καταστροφή της εξουσίας σε κάθε μορφή. (ΧΑΣΜΑ)

Γιατί πρέπει να ξαναφτιαχτούν τα πάντα απ' την αρχή. Πρέπει οι φωνές μας να σπάσουν τη σιωπή. Σιωπή σημαίνει συνενοχή. (KILL THE CAT)

Ταξιδεύουμε για νέα εποχή και θα ψάχνουμε για πάντα κάτι που δεν βρίσκεται ποτέ. ΜΑ-ΝΙ-ΦΕ-ΣΤΟ (ΜΩΡΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ)

Movements come and movements go. Leaders speak, movements cease. When their heads are flown because all these punks got bullets in their heads. Departments of police, the judges, the feds networks at work, keeping people calm. You know they went after king when he spoke out on Vietnam. He turned the power to the have-nuts and then came the shot. (RAGE AGAINST THE MACHINE)

Παιδαγωγημένος σε ένα κόσμο ανταγωνιστικό και μεγαλωμένος σε ένα περιβάλλον αστικό, κλειδωμένος σε ένα άσυλο εμφανισιακό, κυνηγώντας ένα όνειρο καταναλωτικό. (ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΞΩΤΙΚΑ)

Μήπως είναι η πατρίδα μου μια παιδική αυταπάτη μου ζωγραφίες για σχολικές γιορτές, πτοιήματα και μπαλόνια. Μήπως είναι μια ζάλη μου, ένα φθηνό καρναβάλι μου ; (ΧΑΣΜΑ)

Με λες επίθεση, καταστροφή, αποσύνθεση. Με λέω άμυνα, φωτιά και σύνεση . Με λες απίθανο , ψυχωτικό , απόλυτο. Με λέω άκομψο, τρελό και αμόλυντο. (ΩΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ)

Αφιέρωμα στην Κροστάνδη μέρος 30

Νίκος Καρούζος - Νεολιθική Νυχτώδια στην Κροστάνδη

«Θα περάσουν από πάνω μας όλοι οι τροχοί. Στο τέλος τα δνειρά μας θα μας σώσουν»

Τραυλίζοντας οίκουμένη καθώς
ή πραγματικότητα χωλαίνει κι όπως
άσπροφωλιάζει ή λευτεριά στὸν αστοργο πάγο
περικαλιδιμαστε τῇ σώτειρα τηξῆ.
(Νὰ ιδούμε ἀν ή ἀνοιξῆ θὰ συνδράμει τὰ δνειρά μας.)
Ἐνας ναύτης; Τὸ μναλὸ πῶς μαλακώνει στὰ Οὐράλια;
Ἐνας ὄλλος ναύτης; Τὶ θέλεις νὰ πεῖς; Δὲν κατάλαβα.
μονχλιάζει τὸ τηλέφωνο, εὖδαιμονία
Νοστάλγησα τὰ δρυχτά τὴν ἀφωνή
θηλαστική μον ἱερότητα
κι ἀνατρέχω στὸν ἔπονο ποὺ μὲ σφῆς
εἶναι δὲ πρόχειρος θάνατος
ένα κλούβιο ρολδί¹
χωρίς τὰ πρὸν καὶ χωρίς τὰ μετά
δὲν ἥρθα δὲ φεύγω θὰ σταματήσω.
- Ή ἔκονστα εἶναι τῆς Ἰστορίας ή εὐκοιλιότητα.
- Στὸ χωρίο μον τῇ λένε γλεντοκώλα.
- Φθέγγομαι τρόμο. Καὶ ἐπιτέλους τὶ νομίζεις πῶς εἶναι
τὰ ίδαικά; Εἶναι δπως ἀλευρώνουμε τὰ ψάρια πρὸν
ἀπὸ τὸ τηγανίσμα.

Δοδλα τοῦ φωτὸς πεταλούδα, φτερά καὶ χνούδι
σὲ ἔξωφρένεια!

Ο ἐκλυτὸς δίαις κρατεῖ κεραυνούς ἀναφαίρετους
δίχως ἀκόμη πυροδότηση
χορταλοντας δραση βλακείας
καθεδόμενος ὑπεράνω πάσης κοσμολογίας.

Κ' ή μούρη τῶν ἀλόγων τοῦ Φαέθοντα ἔναντι τοῦ
κενοῦ με ἀφρη κοσμικῆς ὅλης.

Ἀσθενοφόρο γρήγορα γιὰ τὸν βασιλέα Δήρι!
Εὐωδιάζομε ἀπὸ τρέλα.

Δὲν πάνονταν τὰ φρένα,
χανδμαστε στὴ διαιρεστήτα τοῦ Ζήνωνα.

Η Άννα (ποὺ πλησιάζει): Τὶ νέα ἔχουμε ἀπ' τὴν πραγματικότητα;
Νικολάϊ: Φοβάμαι, σύντροφε. Καὶ ή ἐπίθεση ἐπίκειται.

Ο Λένιν ἔχει ἐμπλακεῖ στὴ μοίρα.

- Πανάκριβα ραφτικά.
- Οὐτοπία.
- Μὰ δημως ἀναιρέσαμε τὸ δάσος.
- Βροχὲς μανάδες ... Αραχλέ!

Νὰ καὶ δ τρισάθλιος ἥλιος. Μιὰ χλευτόνα
στ' οὐρανοῦ τὸ κατεστημένο.

ένα εξαιρετικό κείμενο για τον Νίκο
Καρούζο από τον Σάρβα Μιχαήλ

**ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΟΥΖΟΣ: ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΟΡΘΙΟΣ**

"- Εμεὶς που αληθεύουμε; - Στην
επανάσταση, ΑΥΤΟ ΕΙΝ· ΑΛΗΘΕΙΑ". Ο
Νίκος Καρούζος στη "Νεολιθική Νυχτώδια
στην Κροστάνδη", ενώ στον Λέων
Νταβίντοβίτς Τρότσκι αφιερώνει το
παρακάτω "Λέψια Λέιβα είμαστε ακόμα στο
Μεγάλο Ποτάμι Θα βγούμε στην δύθη της
Αταξικής. Εσθ πάντως έδωσες την πολυτιμή
ζωή σου".

Τι να πεις και τι να γράψεις για το Νίκο
Καρούζο; Που στις "Δυνατότητες Χρήσης
της ομιλίας" μας διαφεύγουν πώς "Μόνον
αυτοὶ που τρέφουν δνειρά απολαμβάνουν
τὴν πραγματικότητα"; Μα και μόνο το
παρακάτω αρκεί για να υποκλιθούμε σταν
στον "Αντιτεισμικό Τάφο" διερωτάται!
"Σύντροφε, θα κατεδαφίσουμε ποτέ την
κοινωνική δυστυχία; Χρωστάμε την πάλη,
θεβαίως. Αδριο περιμένω να συναχτούμε
χαρούμενοι, για να γλιτώσουμε τη
διαλεχτική της
επαναστατικής αιθρίας απ' τις ανούσιες
θεωρητικές συζητήσεις. Κάθε καλό στην
οργή του λαού κι ας αναπνέουμε οράματα,
είμαστε γι' αυτό ακριβώς οι καλότεροι της
Ιστορίας. Εργάσου τώρα στου εαυτού την
εκμηδένιση κραυγάδαντας "κάτω οι μιαροί
παρασημάδες" εμεὶς μπορούμε να δώσουμε
τη ζωή μας μέσα σ' ένα συλλαλητήριο εσείς
τι μπορείτε;"

- Μή σφίγγει μία άληθεια, τής παραδίνομαι. Μή σφίγγει μία άλλη, κι αύτηνής τής παραδίνομαι. Διατρέχοντας τού μυστικού τήν ώμότητα. Δέω αίμα τοῦ ψύλλου κι άμεσος θυρραιόνεμαι ρούμι.

- Παραδέρνεις. Άλλα έμένα τὰ μάτια μου διεκδικούσαν ένοτητα όπτικής, έκκενωση τραγοφθίας. Ουδέποτε υπέφερα τίς άντιφάσιας. Λιμφί και ρέπαι, δχ!

- Χρεμετίζεις φαντασία.

[Τήν ήμέρα έκεινη γεννήθηκα μόνος μου, δέν είχα βιολογικό προηγούμενο. Συνιρθήκα στήν τράγλη τής απλής αριθμητικής. Έκει διαλάμποντας ένωσιστηκα κόκαλα.]

Τπερφίαλο φώς [σχνύτητα τοῦ έρωτα]

Τι νάν τὰ λέμε. Αύτων υψηλάτριος είναι ὁ ποιητής μὲ καθαρό οὐνόπτευμα.

Κυρίως θά λεγει Θεοσταγής καὶ προ-ιοῦσα σφῆκα,
Θὰ γαλαζώπει πάλι.

- Μά είναι κι ὁ άλλος έρωτας, ὁ γενετήσιος.

- Τί νά σου κάνει αύτός. Άν θέλεις, βάζει λίγα παγάκια στή μελαγχολία μου.

Εἰσε νά μήν ωπῆρχα

μαβής ὁ χτυπως τῆς καρδιᾶς, άλητεια.

Κι άν είπα τὶς προάλλεις τῇ ζωῇ άντιρρηση τοῦ σκούληκα δέν έπαιγε νά φουγαρίζει μέσα μου χαώδης ή άπελπισία.

Θές τὸ ζῷο θές ὁ ἄγιος τίμημα ή άπειστια.

Κορφόνυχα μὲς στή φωτιά σὲ ταραχώδη θράκα χρωνάκια μου καὶ χρόνια

έκανα 'γά τὸ ιπό μου βλαστοβιολώντας ὑψος χωρίς νά συμβουλεύομαι

κακούς όνειροκρήτες καὶ θολά μαντεῖα.

Δέν άναμέτρησα κινδύνους, άποτερρώθηκα.

Πιστεψα στά χρισάνθεμα δρκίστηκα στή χλόγη κι όπως ρεκάζει έπιστήθιος δνεμος ἀπό βρυχερά πυρπεράσματα

στά έρυθρά χαλάσματα τοῦ ήλιου ξαναφαινομαι κι άνιστορά τά ρόδενα νεφρά μου.

Εἶτε στὸν ὕπον (πάξ) είτε στήν έγρηγορση (κοάξ) άνοικόζομαι γοργά μελλοθάνατος.

Θρυμβώδη φυλλώματα, συνεσθίομαι

μαζί μὲ τ' άνθη

διασχίζω τοὺς γάμους τῶν θάμνων άναφλεγοντας τὸ γραφτό μου σὲ δναρθρούς δρθροίς

κι όποτυχίζω τήν άπόγυνωση κατακείμενος δρθίος.

Λέω συχνά τὰ νεφρά μου θά υπερισχύουν.

Ἐν τούτοις μαθητεύω πά συνέχεια σὲ τρόμο κάλει βράδυ ξαναστοχάζω πώς δχι δέ θά ξυπνήσω

κάλει πρώι ξεριζώνιο φλέγματα υποφέροντας μιαν δγρια ναυτία πού δέν έξελισσεται δλότελα κι άνατριχιάσω

κάτι νύχτες μὲ έθελουσιο μαῦρο κάτι νύχτες

ἀπό τεράστια σίμοχαρη φεγγάρια

γιὰ νά διαλεικάνω έπιτελπις τὰ δοπρα μου μαλλιά ως τή συντέλεια.

Δέ θυμδιμαι θυμάρι πού νά μήν άναδιωσε πάντοτε τήν ενωδιά του μέ ηλιους δρεινούς άναφωνήματα στή μνημοσύνη. Δέν ξέρω τι κάνει τό συκάτι μου δέν ξέρω τι κάνει η καρδιά μου μαστίζομαι ἀπό ένοχη θέαση κι άναφερή ἀχτημοσύνη

χαράζει σύμφωνα καὶ ἐκφέρω φωνήεντα φρίκης.

- Θρησκευτική υπόθεση. Κι ὁ χρόνος τώρα δέν είναι μαγνητοτανία τής αιωνιότητας. Λνακρούδεται έπιστήμη, κουκιά μετρημένα. Μά είναι άμπορετο νά τοιμήσει κανείς τή θάλασσα.

Τί Ιστορία τελικά συναναστρέψεται ἀγάλματα.

- Τί εστί λάμψη;

- Ήοιδες ἀποφάσισε τά πτωματά μας;

- Ξέχειλα τά όραματά μας. Έμπλουτισμένοι άθανασία.

- Νυμφοί τής έλπιδας άρουραιοι.

[Δάμπουμε δλοι στήν Κρονστάνδη. Στήν πιό περήφανη γειωγραφία]

Σέ φοερά μνημόσυνα βορᾶς κι άθφας βαρβαρότητας μὲ πετεινών άθληματα στοὺς χαμηλόκορμους ούρανούς ωπότου πιάπουν ἔνα γύρο οι βρυχάδεις τά πρωτόνερα φοπου νά δνοιέται τής χυνωπωριαῖς τὸ κατουροβάρελο.

Θά 'τανε πέρσι.

Ρεφιωδη νοήματα, τυραγνία τοῦ βῆχα, οκελειτός ἀπό μέσα .... [Βραδυάζει στό κείμενο.

Τί κατακρήμνιση τοῦ ἀπογεύματος: θριμότητα.]

- Άν θλιωνε ὁ πάγος, άν τοὺς προλάβαινε η Λωιξή ...
.....δέν έχει δρια ή ενφράδεια τής Σταθρωσῆς ούτε τό πορτοκαλί πού μέ τόφλωνε φιλοφοριζούντας

μά ἔγω τή γλάσσα τήν άποκλήρωσα δέ μαζεω ψυχοχάρτια χαζεύω τήν άγριότητα οι καιόμενες πυριρυρές δικαιστίες ἀπό ίδρογεια νόσηση καὶ άναπηδᾷ στή χύτρα τοῦ πεπρωμένου ο χόχλακας.

Φεγγάρι μου βγαλμένο μάτι ρευμάζω σου τ' ασπράδι.

Έγαλ λιπούν εκπληγτος ἀπό χέρι διαπτελλω γαλαξίες κι άνατείνομαι δνειρος ἀποβάλλοντας τό πραγματικό κι άναθμούμενος μόλις έκεινη τήν άρτηρια τοῦ άρρατου τήν πλεξούδα τοῦ καπνοῦ σὲ άνώδυνο ύψος .

Έδω ἐπιμένουμε δλοι.

- Άννα, τί συμβαίνει;

- Άρχισε ή ἐπίθεση.

- Άννα, έχει γειά, θά πεθάνουμε.

- Νικολαι, π' άγαπούσα δλόκληρη.

- Μιαν άλλη φορά, θά ξαναγίνει, Άννα

διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθάπτει άν τις χρείαν είχεν -
KRONSTADT

«Να γορίζεις αυτό είναι το θαύμα»

Περί ανέργων κοι εξέγερσης...

Ένα τεράστιο κοινωνικό πεδίο είναι η ανεργία. Όσοι έχουν μείνει χωρίς εργασία αποτελούν τους σύγχρονους σκλάβους που παράγει με το σωρό ο καπιταλισμός. Εκατοντάδες άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και γίνονται καθημερινά θύματα των μικρού αφεντικών, τα οποία έχοντας κάτορθωσει να έχουν συσταθεί μένο χρήματα με διάφορους τρόπους, καταφέρνουν να κρατούν αναικτό το κατάστημα τους και επωφελούνται από τα κανιβαλικά μέτρα του κράτους για να εκμεταλλεύονται στο έπακρο την δυστυχία όσων είναι άνεργοι.

Το ζητούμενο σε αυτό το άρθρο δεν είναι πως αυτή η μεγάλη κοινωνική ομάδα ανθρώπων θα μπορέσει να επανενταχθεί στην αγορά εργασίας και να γίνει ένα καινούργιο εργαλείο στην οικονομία, αλλά πως αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να αποκτήσουν εξέγερσια συνείδηση. Αρκετοί είναι αυτοί που μιλούν για ταξική πώλη χωρίς να αναφέρονται στους εξαθλιωμένους και οι απομονωμένους από την σύγχρονη δουλειά, θεωρώντας πως δεν αποτελούν ταξικό μέρος της κοινωνίας, ή ακόμα ακόμα μιούθετούν μια αλαζονική στάση όταν αναδεικνύεται κατά καιρούς η ανεργία ως επίκαιρο πρόβλημα. Εδώ είναι και το προβληματικό. Δεν μπορούμε να μιλούμε για εξέγερσιας διαδικασίες, χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τους ανέργους. Και γενικά ο ταξικός διαχωρισμός με βρίσκει απέναντι. Καθώς αυτός ο προσδιορισμός δεν ανταποκρίνεται πλέον στην πραγματικότητα. Η πληθώρα μικρού αφεντικών και μικροαστών έχει σχεδόν εξαφανίσει την ταξική συνείδηση. Για του λόγου το αληθές στην δεκαετία του 90 υπήρχαν αρκετοί που δισταζόνταν να πουν ότι είναι πχ υδραυλικοί και μετονόμαζαν το όνομα του επαγγέλματος με ένα αποδεκτό όρο σύμφωνα με τις επιπαγές του νεοπλούσιμου που έτρεχε πριν από 20 χρόνια. Αποτέλεσμα της αύγχυσης που έφερε το εύκολο χρήμα μέσω καρτών και διανείων ήταν να εξαφανίστανταν τα πυραδοσιακά επαγγέλματα είτε αφορούσαν τη βαριά βιομηχανία είτε την πρωταγόρη παραγωγή προϊόντων, καθώς το εύκολο χρήμα αντικαθιστούσε τα ανθρώπινα χέρια με νέες τεχνολογίες παραγωγής προϊόντων. Εγώ λοιπόν, προτιμώ να κάνω λόγο για εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

Οι άνεργοι ωλοδοτούνται και ντόπιοι αποτελούν εν δυνάμει ένα καζάνι που βράζει και είναι έτοιμο να εκραγεί. Ενώ στον εργασιακό τομέα λίγο πολύ μπορούν τα υποκείμενα να αναγνωρίσουν το ένα το άλλο με σημείο αναφοράς το εργασιακό τους αντικείμενο, οι άνεργοι δεν μπορούν να αποκτήσουν ένα σημείο αναφοράς, καθώς η μικροαστική τους αντίληψη δεν τους αφήνει να φανερώσουν τη συνθήκη που ζούν. Οπότε κάθε προσδοκία μαζικοποιήστηκε και συλλογικοποιήστηκε τους μικρούς ασημαντικά. Κάθε πολιτική και ριζοσπαστική προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση από πολιτικά υποκείμενα δυσκολεύει καθώς και η δυναμική αυτής είναι ελάχιστη, αλλά και η απεύθυνση των δράσεων τους χτυπά πάνω στο γκεμπελικό τοίχος απομόνωσης κράτους και αφεντικών.

Είναι ίσως πολύ εύκολο να υποκινήθει μια μάζα ανθρώπων η οποία ζει κάτω από το όριο όχι μόνο της φτώχειας αλλά και της αξιοπρέπειας, σε οποιαδήποτε κατεύθυνση είτε αυτή αφορά φασιστικές διεξόδους με τους όποιους λαϊκισμούς που κρύβουν το μισάνθρωπο νιαζιστικό μένος, είτε αυτή αφορά προσωρινές οικονομικές πειράχες με οποιοδήποτε κάστος. Μια συνθήκη που οδηγεί με ακρίβεια σε κανιβαλικές κιταστάσεις καινωνικού εμφυλίου όπου ο ένας θα στραφεί εναντίον του άλλου.

Είναι ανάγκη λοιπόν στις παρεμβάσεις και δράσεις του ριζοσπαστικού ανατρεπτικού χώρου, να δοθεί αρκετή δυναμική προς αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή μια απεύθυνση δράσεων που θα δίνει στοχευμένα τη δυνατότητα προς τους άνεργους να γίνουν φορείς εξέγερσιας διαδικασίων. Μία πολιτική προσέγγιση του προβλήματος της ανεργίας που προτυγμά της δε θα είναι η επανένταξη στην σκλαβιά του καπιταλισμού αλλά η αυτοοργάνωση των ιδιων και η συνδιαμόρφωση αυτών με άλλα ριζοσπαστικά κομμάτια της κοινωνίας προς την σύγκρουση με την κυριαρχία και την ενίσχυση του "εσωτερικού" εχθρού...

ΥΓ σε καμία περίπτωση δεν παραβλέπει τη δράση των υπαρχόντων συλλογικοτήτων των ανέργων στην Αθήνα. Απλά δικαίωνων ένων συνολικό προβληματισμό...

Όταν η προσωπική εξαθλίωση συναντά τον κοινωνικό κανιβαλισμό

**ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΟΧΙ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ**

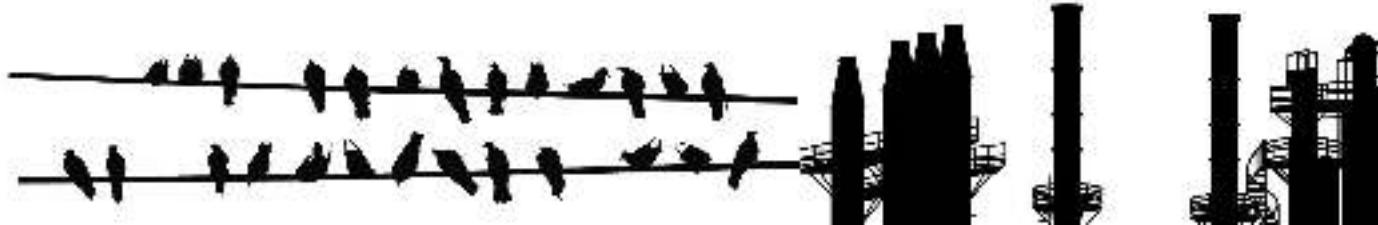
Πολλές είναι οι στιγμές που η καθημερινή εξαθλίωση ενός ατόμου κυριολεκτικά ισοπεδώνει κάθε προσπάθεια ανασυγκρότησης και εναντίωσης. Αρκετές είναι οι περιπτώσεις που ένας άνθρωπος παρόλο την συνειδητοποίηση από μέρους του για τι συμβαίνει στην ζωή του και ποια είναι η αιτία για τα όσα ζει, προσπαθεί να συνέλθει και να στυλωθεί για να πολεμήσει και να αντισταθεί, αλλά οι συνθήκες τον έχουν καταβάλει. Μια προσωπική παρακμή με δρους επιβίωσης που δεν αφήνει περιθώρια για την οποιαδήποτε πολιτική σκέψη και συνδιαμόρφωση ας οποιαδήποτε δράση και παρέμβαση. Όντας πολιτικό υπόκειμενο κάποιοι έχουν να αντιπαρέλθουν την τσακισμένη διάθεση τους με την ακόλουθη στάση τους σε σχέση με το πρόταγμα τους. Με απλά λόγια, η πείνα και η ανέχεια ορίζουν πλέον ένα ακόμα ανάχωμα σε κάθε συγκρουσιακή διάθεση με το κράτος. Είναι τόσο καλά στημένη η στρατηγική απομόνωσης των ατόμων μεταξύ τους μέσω της εξάρτησης από το καπιταλιστικό μοτίβο επιβίωσης, που εξαρθρώνει κάθε δυνάμική της θελησης για οποιαδήποτε ανατρεπτική συμπεριφορά και στάση ζωής προς τα υπάρχον.

Όταν δεν υπάρχουν τα βασικά στοιχεία που συνθέτουν τις βιοποριστικές συνθήκες (τροφή νερό θέρμανση υγιεινή κτλ) τότε πως μπορεί ένα άτομο να μπορέσει να σταθεί στα πόδια του με φυσικούς όρους και να εξεγερθεί; Οι αυλλογικές προσπάθειες αυτοδιαχειρίζομενων χώρων όπως είναι ευνόητο δεν επαρκούν για μια δραστική λύση του πραβλήματος είτε μέσα στα πλαίσια της καινωνικής αλληλεγγύης είτε στα πλαίσια της ανθρωπιστικής βοήθειας όπως αυτή νοείται ως μέρος της αυτοδρόγανωσης από τα "κάτω". Είναι επιπλέον θύσιο να γίνει μέρος μια τέτοιας διαδικασίας αρκετός κόσμος, λόγω ότι αυτές απέχουν κατά πολύ από την πραγματικότητα τους και την αμεσότητα που αναζητούν, παρόλο που αυτή αποτελεί την μονή διέξοδο από την εξαθλίωση.

Αλλά πέρα από την θεωρητική προσέγγιση της λύσης οι πραγματικές συνθήκες της πείνας είναι αυτές που ορίζουν την ατάση των ατόμων. Η έλλειψη τροφής και ο κίνδυνος της ασιτίας για μια οικογένεια με ανήλικα παιδιά για παράδειγμα θα αθήσει τους γονείς για οποιαδήποτε άμεση λύση. Δεν θα διαπραγματευτούν την πολιτική υπόσταση μιας τυχόν ενέργειας τους αλλά το μόνο που θα λάβουν υπόψη τους είναι η άμεση ανεύρεση τροφής ή τους τρόπους προς την απόκτηση φαγητού. Έστω και αν αυτοί το στερήσουν από κάποιο συνάνθρωπο τους με την βία. Και εδώ έρχεται ο κοινωνικός κανιβαλισμός. Μια κατάσταση στην οποία η ζωή του ενός περνάει από την εξαθλίωση του άλλου. Κάτι τα οποία συμβαίνει ήδη αλλά στα πλαίσια της αικανομίας του καπιταλισμού.

Προσωπικά θεωρώ πως η χιώδης κατάσταση που ενδέχεται να επικρατήσει είναι ανυπόφευκτη. Από την μία εμφυλιακές συνθήκες καθώς το αντιφασιστικό μέτωπο (μια λέξη απεχθείση σε μένα γιατί ισοπεδώνει κάθε ριζοσπαστική ανατρεπτική σκέψη και την βάζει σε ένα καζάνι στο βωμό του αντιφασισμού, πέρα από τα ιστορικά λάθη συνεργασίας αναρχικών με αριστερούς σε όποιο καινωνικό πεδίο δράσης) παρά τις βάσιμες εναντίωσεις προς αυτό, θα μεγιστοποιηθεί και θα επιπεθεί στα νειζιστικά κόμματά της καινωνίας όπως και το αντίστροφο. Από την άλλη υπάρχει η εκρηκτική κατάσταση καινωνικού κανιβαλισμού από την διαρκή προσπάθεια επιβίωσης. Όσο η απομόνωση των ανθρώπων με τα όσα αυτή προκαλεί (κατάθλιψη πείνα, υποταγή σε αφεντικά κτλ) μεγιστοποιείται, τόσο είναι δύσκολο να μιλά κάποιος για καινωνική απεύθυνση, χωρίς όμως αυτό να παιζεί ακυρωτικό ρόλο προς αυτή. Ως πολιτικά υπόκειμενα η δράση και η παρέμβαση αποτελεί ένα διαρκή αγώνα και πρασπάθεια προς την ανατροπή. Όμως ας μην παραβλέπουμε ότι ο καπακερμάτισμός των υπακειμένων μιας καινωνίας από την ανέχεια είναι μια συνθήκη που δε μπορεί να την αντιπαρέλθεις. Τα σύνθημα "όλα είναι δρόμος" και "στον δρόμο γεννιούνται συνειδήσεις" περιέχει την πραγματικότητα που έρχεται...

jim fragma

οι ανεκπλήρωτοι έρωτες

τα όνειρα,

τα μάλιστα στη δουλειά,

η γεύση από τα δάκρυα,

τα όχι.

κεραμίδιατες

ακονίζουν αργά αλλά σταθερά

τα Ηαύρα Ηας αστέρια

